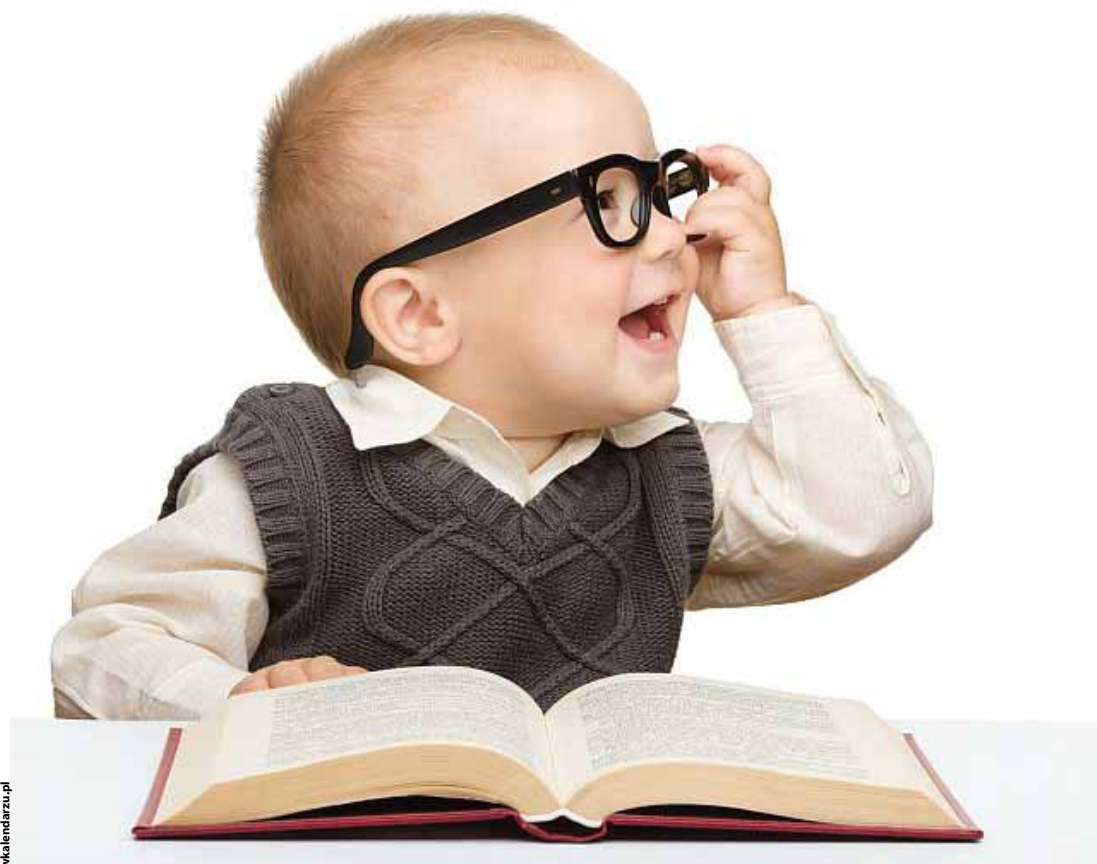

wkalendarzu.pl

Вчитель – професія, місія, покликання Nauczyciel – zawód, misja, powołanie

„Dziecko chce być dobre.
Jeśli nie umie – naucz.
Jeśli nie wie – wytłumacz.
Jeśli nie może – pomóż.”

Janusz Korczak

Monitor Wołyński dziękuje wszystkim Nauczycielom, Wychowawcom i Pracownikom oświaty na Ukrainie i w Polsce, za trud i pracę dydaktyczno-wychowawczą, a jednocześnie życzy sukcesów i satysfakcji w pracy zawodowej.

Nauczyciele pełnią przewodnią rolę w procesie kształcenia – przekazują wiedzę, wartości i uczą umiejętności. To zawód ludzi z pasją. Na nauczycielach spoczywa wielka odpowiedzialność, bo to na nich wzorują się nasze dzieci, więc wymagamy od nich, by byli przykładem dobrych postaw, tolerancji i solidarności z osobami w potrzebie. Zabiegani, nie zdajemy sobie nawet sprawy, jakim wyzwaniem muszą sprostać w codziennej pracy. Nauczyciele często nie otrzymują uznania ani wsparcia, na jakie zasługują.

5 października przypada Światowy Dzień Nauczyciela. Święto to obchodzą większość państw w świecie w różnych terminach np.: w Czechach 28 marca, w Hiszpanii 28 listopada, w Meksyku 15 maja. Natomiast na Ukrainie dzień ten obchodzony jest w pierwszą niedzielę października. Nauczyciele spotykają się na uroczystościach,

otrzymują wyróżnienia, nagrody i podziękowania od władz administracyjnych i oświatowych.

W Polsce Dzień Nauczyciela – to Dzień Edukacji Narodowej – święto pracowników oświaty i szkolnictwa wyższego, obchodzone 14 października. Jest to data utworzenia Komisji Edukacji Narodowej (1773r.), pierwszego w Europie Ministerstwa Oświaty – ośrodka nowoczesnych reform szkolnictwa. Dzień Edukacji Narodowej jest także w Polsce okazją do nagradzania osób wyróżniających się w pracy dydaktyczno-wychowawczej. Minister Edukacji wręcza złote, srebrne i brązowe Krzyże Zasługi, medale Komisji Edukacji Narodowej oraz nagrody Ministra Edukacji Narodowej. Kuratorzy oświaty, władze samorządowe i dyrektorzy szkół, mają w tym dniu okazję podziękować nauczycielom za pracę na organizowanych lokalnych uroczystościach.

W wielu krajach obchody Dnia Nauczyciela to radosne święto. Kwiaty, uśmiechy, życzenia, nagrody rekompensują trud pedagogiczny i sprawiają, że pedagodzy czują się chociaż trochę doceniani i zauważani.

MW

„Дитина хоче бути доброю.
Якщо когось не вміє – навчи.
Якщо когось не знає – поясни.
Якщо когось не може – допоможу”.

Януш Корчак

«Волинський Монитор» дякує усім Вчителям, Вихователям і Працівникам освіти в Україні та Польщі за зусилля і навчально-виховну діяльність, а також бажає успіхів і задоволення від професійної праці.

Вчителі виконують провідну роль у процесі освіти – передають знання, цінності та навчають вмінням. Це професія людей, які повністю їй віддаються. На вчителів покладено велику відповідальність, оскільки з них беруть приклад наші діти, тому вимагаємо від них, щоб вони були зразком доброго ставлення, толерантності і солідарності із людьми, котрі того потребують. Ми, заклопотані, навіть не думаємо про те, які виклики щодня з'являються перед наставниками. Вчителі часто не одержують визнання і підтримки, яку вони заслуговують.

5 жовтня відзначається Всесвітній день учителів. Свято шановує більшість країн у різні терміни, наприклад: у Чехії – 28 березня, в Іспанії – 28 листопада, у Мексиці – 15 травня. В Україні цей день припадає на першу неділю жовтня. Вчителі зустрічаються на урочистих захо-

дах, отримують відзнаки, нагороди і подяки від влади та управлiнь освіти.

У Польщі День вчителя відзначається у День національної освіти – це свято працівників освіти та вищих шкіл, яке припадає на 14 жовтня. Цього дня у 1773 р. створено Комісію національної освіти – перше в Європі міністерство освіти, осередок сучасних реформ в освітній галузі. День національної освіти у Польщі – це також можливість нагородити осіб, котрі відзначилися в освітньо-виховній роботі. Міністр освіти вручає золоті, срібні та бронзові Хрести Заслуги, медалі Комісії національної освіти та нагороди. Куратори освіти, органи самоврядування і директори шкіл у цей день дякують вчителям за їхню роботу на урочистостях різних рівнів.

У багатьох державах відзначення Дня вчителя – це радісне свято. Квіти, усмішки, побажання, нагороди компенсують труднощі педагогічної роботи і вчителі хоча б трохи відчують, що їх цінують та пам'ятають про них.

BM

Вивчайте польську мову Uczcie się języka polskiego

Стипендії залежать від соціальної політики конкретного ВНЗ.

Stypendia wynikają z polityki społecznej przyjętej na konkretnej uczelni.

str. 2

Спогади про Майданек Wspomnienia o Majdanku

Якщо охоронці табору виявляли, що не поляк, били до смерті. Проте діти одне одного не видавали.

Jeżeli ochrona widziała, że to nie Polak, biła do śmierci. Dzieci polskie jednak nie zdradzały ukraińskich.

str. 5

Луцьк матиме культурну мапу Її буде мати мапу культури

Часи «якось воно буде» минають.
Czas „jakoś to będzie” mija.

str. 6

Ті, що відкривають Луцьк Oni promują Łuck

Планів масмо мішок і готові працювати над різними проектами.
Mamy cały wór planów i jesteśmy gotowi do realizacji różnych projektów.

str. 8

Перлина Західної України Perła Zachodniej Ukrainy

Єдине у світі місто, де одночасно діють католицький архієпископство трьох різних обрядів.
Jedyne miasto na świecie, gdzie w jednym czasie działają katolickie arcybiskupstwa należące do trzech obrządków

str. 14

Наш
передплатний
індекс: 49053

Uczcie się języka polskiego Вивчайте польську мову

W poprzednim numerze „MW” (nr 14 od 27 września 2012 r.) podaliśmy informację o Certyfikacie Znajomości Języka Polskiego i o tym co trzeba, żeby zdać egzamin oraz w jakich przypadkach ten Certyfikat jest niezbędny. Oczywiście, temat nie został wyczerpany, więc wracamy do niego jeszcze raz.

Rodzice uczniów, którzy mają zamiar w przyszłości studiować w Polsce, często pytają, w jakich przypadkach dla dostania się na uczelnię wyższą w Polsce ten Certyfikat jest niezbędny i czy daje prawo do bezpłatnych studiów na uczelniach wyższych w Polsce, a nawet do stypendium.

W związku z tym przekazaliśmy te pytania do Państwowej Komisji Poświadczania Języka Polskiego jako Obcego (dalej – Komisja).

Odpowiedzi na pytanie o tym, kiedy Certyfikat jest niezbędny, udzieliliśmy w poprzednim numerze. Jest to dokument, przy pomocy którego kandydaci na studia prowadzone w języku polskim na polskich uczelniach poświadczają znajomość języka. Potwierdza to też odpowiedź Danuty Szczęsnej z Państwowej Komisji Poświadczania Języka Polskiego jako Obcego.

Jak mówi Danuta Szczęsna, w przypadku, gdy uczelnie zwracają się z prośbą o informację dotyczącą poziomu znajomości języka, jakiego należy wymagać od kandydatów na studia odbywane w języku polskim, Komisja zaleca, by przy kierunkach uniwersyteckich czy politechnicznych był to poziom B2, przy artystycznych czy sprawnościowych – poziom B1.

„Uczelnie, jako autonomiczne jednostki, mogą skorzystać z tych zaleceń lub w inny sposób sprawdzić, czy kandydat będzie w stanie odbywać studia z języku polskim. Wiele uczelni oferuje na pierwszym roku studiów intensywne kursy języka polskiego”, – dodaje Danuta Szczęsna. Natomiast, jej zdaniem, oferty uczelni, które nie stawiają przed kandydatem wymagań w

zakresie znajomości języka, należałoby traktować z rezerwą. Rzeczywiście dziwne czasem się wydają zapewnienia przedstawicieli niektórych polskich uczelni, że wcale nie trzeba się męczyć z językiem polskim, jest on łatwy i szybko można go się nauczyć w Polsce. Warto jednak pamiętać, że profesorowie na uczelniach nie opowiadają wcale bajek. Znajomość odpowiedniej terminologii jest czasami niezbędna, a żeby jej się nauczyć trzeba znać język od podstaw.

Odpowiedź na pytanie czy Certyfikat daje prawo do bezpłatnych studiów i do stypendium na uczelniach wyższych w Polsce, brzmi następująco: „Stypendia, jakie mogą uzyskać studenci, wynikają z polityki społecznej przyjętej na konkretnej uczelni i zależą również od wyników w nauce, a te, przy dobrej znajomości języka będą z pewnością wyższe”. Czyli posiadanie Certyfikatu nie oznacza automatycznie, że student zasługuje na stypendium.

Tym, którzy chcą studiować w Polsce, ale nie posiadają środków, które pozwoliłyby na opłatę za studia, mogą powiedzieć: możliwości są! Niektóre uczelnie w Polsce posiadają w swojej ofercie programy bezpłatnych studiów dla studentów-obcokrajowców. Czasem, aby zachęcić studentów, oferują stypendia. Oczywiście, jeżeli Państwo posiadają Kartę Polaka, to pojawia się jeszcze więcej możliwości. O tym opowiemy w następnych numerach naszego czasopisma.

Natalia DENYSIUK

У попередньому числі «ВМ» (№14 від 27 вересня 2012 р.) ми подали інформацію про Сертифікат, який засвідчує знання польської мови і про те, що потрібно знати, аби скласти іспит, а також у яких випадках цей Сертифікат необхідний. Звичайно, тема до кінця ще не розкрита, тому ми повертаємося до неї знову.

Батьки учнів, котрі мають намір в майбутньому навчатися в Польщі, часто запитують, у яких випадках для вступу до польського ВНЗ цей Сертифікат необхідний і чи дає він право на стипендію та безкоштовне навчання у польських навчальних закладах.

У зв'язку з цим ми поставили ці запитання Державній комісії, яка засвідчує володіння польською мовою як іноземною (далі – Комісія).

Відповідь на запитання про те, у яких ситуаціях Сертифікат необхідний, ми дали в попередньому числі видання. Цей документ свідчить про те, що вступники, котрі хочуть навчатися польською мовою у польському ВНЗ, знають цю мову. Підтвердженням цього є також відповідь Данути Щенсній із Державної комісії, що засвідчує володіння польською мовою як іноземною.

Як говорить Данута Щенсна, в разі, коли ВНЗ звертаються з проханням надати інформацію стосовно рівня знання мови, якого слід вимагати від вступників, що планують навчатися польською, Комісія рекомендує, щоб в університетах та політехнічних інститутах це був рівень B2, при вступі на творчі спеціальності або на ті, що передбачають фізичні навантаження, – рівень B1.

«Вищі навчальні заклади, як автономні одиниці, можуть скористатися цими рекомендаціями або іншим способом перевірити, чи вступник зможе навчатися польською мовою. Багато ВНЗ пропонують інтенсивні курси польської мови на першому курсі», – додає

Данута Щенсна. Натомість, на її думку, пропозиції навчальних закладів, які не вимагають від вступника знання мови, варто трактувати стримано. Справді, дивно, коли представники деяких польських навчальних закладів переконують, що взагалі не потрібно мучитися з польською мовою, вона легка і її швидко можна вивчити в Польщі. Проте, варто пам'ятати, що у вищих навчальних закладах професори розповідають студентам зовсім не казки. Знати відповідну термінологію інколи необхідно, а щоб її вивчити, потрібно хоча б на елементарному рівні знати мову західного сусіда.

Відповідь на питання про те, чи дає Сертифікат право на безкоштовне навчання і на стипендію в польських ВНЗ, звучить наступним чином: «Стипендії, які можуть отримати студенти, залежать від соціальної політики конкретного ВНЗ і залежать також від результатів навчання, а вони, при доброму знанні мови, точно будуть вищі». Тобто наявність Сертифікату не означає автоматично, що студент заслуговує на стипендію.

Тим, хто хоче навчатися в Польщі, але не має коштів, які б дозволили заплатити за навчання, можемо сказати: можливості є! Деякі ВНЗ у Польщі пропонують програми безкоштовного навчання для студентів-іноземців. Іноді, щоб заохотити студентів, пропонують стипендії. Звичайно, якщо у вас є Карта поляка, то з'являється ще більше можливостей. Про це ми розповімо в наступних числах нашої газети.

Наталія ДЕНИСЮК

Nauka języka polskiego na Wołyniu

28 września 2012 roku w Łuckim Gimnazjum Nr 4 im. Modesta Lewickiego odbyła się konferencja „Osiągnięcia i perspektywy nauczania języka polskiego uczniów i młodzieży na Wołyniu”.

Spotkanie zostało zorganizowane z okazji 5-lecia działalności Wołyńskiego Zjednoczenia Nauczycieli Polskich na Ukrainie im. Gabrieli Zapolskiej. Organizatorką posiedzenia była prezes WZNP Swietłana Zinčuk. W konferencji uczestniczyło 21 nauczycieli języka polskiego na Wołyniu. Podyplomowy Wołyński Instytut Pedagogiczny Oświaty reprezentowała Lilia Bondaruk, Oddział Oświaty Rady Miejskiej w Łucku – Oksana Czuchnowa, Konsulat Generalny RP w Łucku konsul Karolina Gołubiewska, TPK im. T. Kościuszki prezes Nina Poremska natomiast Wschodnioeuropejski Narodowy Uniwersytet im. Lesi Ukrainki – Natalia Ciołyk.

Gości powitał Dyrektor Gimnazjum Nr 4 Aleksander Myszkowicz, który powiedział, że cieszy go bardzo, iż w szkole uczą się dzieci różnych narodowości i podkreślił, że wśród języków obcych nauczanych w placówce, istnieje możliwość nauczania języka polskiego. Podziękował za owocną współpracę z Konsulatem Generalnym RP w Łucku i entuzjazm nauczycieli uczących języka polskiego. Pani Lilia Bondaruk mówiła o kluczowych problemach metodycznych w oświeceniu.

Konsul Karolina Gołub-

iewska, zwróciła uwagę na to, iż warto zachęcać młodzież do udziału w Olimpiadzie Języka Polskiego, ponieważ najlepsi otrzymują indeksy na studia do Polski. Poruszyła, między innymi, takie sprawy jak: pisanie projektów przez nauczycieli uczących języka polskiego, dokształcanie, organizacja wyjazdów, dofinansowywanie gabinetów językowych czy zakup pomocy naukowych. Podkreśliła, że wszystkie przedsięwzięcia muszą być planowane z dużym wyprzedzeniem. Podziękowała za owocną współpracę z nauczycielami i dyrektorem Gimnazjum Nr 4.

Bardzo ważnym punktem spotkania była prezentacja „Bruno Schulz – polski prozaik żydowskiego pochodzenia, grafik, malarz, rysownik i krytyk literacki”, przygotowana przez dr filologii Natalię Ciołyk. Pokaz multimedialny i referat przygotowany przez nią, był próbą odpowiedzi na pytania: Czy jest Bruno Schulz? Czy był twórcą polskim, ukraińskim czy żydowskim? To pytanie pozostaje nadal otwarte. Pewne jest, że jego postać na zawsze pozostanie związana z Drohobiczem, a twórczość będzie nadal należeć do obszaru, gdzie zawsze przeplatały się wiele religii, języków i kultur.

Jadwiga DEMCZUK

Podsumowując 5 lat działalności WZNP prezes Swietłana Zinčuk podkreśliła, że to dzięki postawie nauczycieli, ich obecności i zaangażowaniu udało się np. w tym roku zorganizować kursy metodyczne podnoszące ich kwalifikacje, przeprowadzić konkurs recytatorski poświęcony Januszowi Korczakowi i sfinalizować wyjazd do Polski uczestników i opiekunów. Podziękowała Konsulatowi Generalnemu RP za wsparcie i współpracę przy realizacji projektów na rzecz języka polskiego na Wołyniu.

Навчання польської мови на Волині

28 вересня 2012 року у луцькій гімназії № 4 ім. Модеста Левицького відбулася конференція «Досягнення і перспективи навчання польської мови учнів та молоді на Волині».

Гостей привітав директор гімназії №4 Олександр Мишковець, котрий розповів, що його дуже тішить, що у школі навчаються діти різних національностей і підкреслив, що серед іноземних мов, які вивчають у закладі, існує можливість вивчати польську мову. Подякував за результативну співпрацю Генеральному консульству РП у Луцьку та ентузіазм учителів, котрі вчать польської мови. Лілія Бондарук розповіла про головні методичні проблеми в освіті.

Кonsul Karolina Gołubiewska звернула увагу на те, що варто заохочувати молодь брати участь в олімпіаді з польської мови, оскільки найкращі отримують можливість навчатися у Польщі. Окрім цього, наголосила на таких справах, як: написання проектів вчителями, котрі навчають польської мови, підвищення кваліфікації, організація виїздів, доfinansування мовних кабінетів чи купівля наукової літератури тощо. Вона наголосила на тому, що всі заходи потрібно планувати завчасно. Подякувала за продуктивну співпрацю із вчителями та директором гімназії №4.

Важливим пунктом зустрічі була презентація «Bruno Schulz – польський

prozaik żydowskiego pochodzenia, grafik, живописець, ілюстратор і літературний критик», підготовлена кандидатом філологічних наук Наталією Цюлик. Мультимедіальна презентація і виступ, підготовлені нею, стали спробою відповіді на запитання: Чим є Bruno Schulz? Був він майстром польським, українським чи єврейським? Це запитання надалі лишається відкритим. Очевидним є те, що його постать назавжди залишиться пов'язана із Drohobichem, а творчість буде надалі належати до теренів, де завжди співіснувало багато релігій, мов та культур.

Підсумовуючи п'ятиріччя діяльності ВСВІМ, Світлана Зінчук підкреслила, що це завдяки позиції їх вчителів, їх присутності і ангажуванню вдалося, наприклад, у нинішньому році організувати методичні курси, які підвищують кваліфікацію педагогів, провести декламаторський конкурс, присвячений Янушеві Корчаку і організувати поїздку до Польщі учасників та їхніх опікунів. Подякувала Генеральному консульству РП за підтримку і співпрацю при реалізації проектів, пов'язаних із польською мовою на Волині.

Jadwiga DEMCZUK

Wspomnienia o Majdanku

Спогади про Майданек

Артыкул о оbozie koncentracyjnym Majdanek, opublikowany pod tytułem «Obóz śmierci» w MW z 27 września 2012 roku, wymaga, żebym się podzielił historią, którą kiedyś usłyszałem i zapisałem ze słów jednej z jego małoletnich więźniów – Lubowi Kolendy (nazwisko panieńskie – Szczesiuk).

Pani Lubow, która urodziła się w miasteczku Hołoby, mając już 80 lat (mieszka z rodziną w Kostopolu na Równiejszczyźnie), nie zapomina tych dni, które jako małe dziecko spędziła za drutem kolczastym Majdanka. Podzieliła się ze mną tymi wspomnieniami. Okazało się, że razem z nią i mamą, tam czekał swojej śmierci także młodszy brat Luby Wiktor – mój kolega z roku w czasie studiów w Łuckim Instytucie Pedagogicznym. Dobrze go znałem. Nie wiedziałem tylko, że był małoletnim więźniem faszystowskich obozów.

Hołoby, jak mówi pani Lubow, były miasteczkiem «karnym», czyli takim, które za wszystko było karane, ponieważ w okolicy działały rozmaite partyzanckie ugrupowania. Karani za to byli miejscowi mieszkańcy. W lutym 1944, podczas kolejnej akcji karnej, z Hołob zabrano wszystkich, oprócz starców. Ich rozstrzelano. Szczesiuków, oprócz ojca, który się przechował, z innymi więźniami, zawieziono pociągiem towarowym (w wagonie ponad 100 osób) do obozu koncentracyjnego.

Tego koszmarnu nigdy nie zapomni. Ma od tej pory reumatyzm, choroby żołądka i oczu, a brat zapadł na przewlekłe zapalenie płuc, które później stało się przyczyną jego przedwczesnej śmierci – zmarł w wieku 42 lat. Pamięta, jak mama latała jej bućki, odierwawszy mętkę obozową od swojej spódnicy. Pamięta pierwszą «łaźnię», kiedy po normalnej wodzie z sufitu zaczął się lać wrzątek, a potem lodowata woda. Opowiada: «Później więźniowie mówili, że wyszliśmy stąd tylko przez przypadek».

Gdy wyszli z tej łaźni, ubrania już posortowano. Wiktor został bez palta. Dobrze, że jakiś jeniec oddał mu swoją kufajkę bez rękawów. Przypomina też o wyżywieniu więźniów: sucha brukiew ugotowana na wodzie bez soli i smalcu, a do picia – mętny napój podobny do kawy. Czasem miejscowi mieszkańcy, mówi pani Lubow, prosili o pozwolenie, aby przynieść przebywającym w obozie polskim dzieciom jakąś żupkę. Ależ biegły tam wszystkie dzieci! Podchodzić można było tylko polskimi. Jeżeli ochrona widziała, że to nie Polak, biła do śmierci. Dzieci polskie jednak nie zdradzały ukraińskich. Zdarzało się, że dzieci szczykano osobno, a matki biegły za nimi płacząc i nie wiedząc, gdzie ich prowadzą. Pewnego razu dala dzieciom chleba, kazali się rozejść, a potem ochrona wypuściła na nie psy.

Przypomina i coś takiego: «Pewnego razu przyprowadzono do obozu kobiety, które były jenciami. Nas wszystkich z baraków wygnano i zrobiono z nas żywy «korytarz». Te kobiety śpiewały, a bito je w głowy nahażkami. Bito także tych, kto stał w «korytarzu» i płakał».

Nie dziwi się moim rozmówczyni, że w ciągu kilku miesięcy pobytu na Majdanku, jej matka stała się zupełnie siwą i mimo, że miała dopiero 40 lat, wszyscy myśleli, że ma po 50-ce. «O mnie 11-letniej myśleli, że mam 7 lat, a o 8-letnim bracie, że ma 5» – dodaje ze smutkiem.

Więźniowie prosili Boga, żeby podczas zrzucaania bomb przez awiację wojсковą, która trafiła w nich, aby szybko umrzeć. Wspierała ich tylko

ludzka dobroć: «Jedna kobieta z jeńców, czasem przynosiła dla mnie i brata łupiny od ziemniaków, wyciągała je z rękawa. My te łupiny przylepialiśmy do ciepłego pieca z żeliwa, który stał w baraku, żeby one trochę się usmażyły. Potem je jedliśmy». Ta pani wymieniła się z mamą żakiem. Mówiła, że będzie uciekać i trzeba jej cywilny. Inna kobieta, która nie chciała się z nią wymienić, usłyszała: «Szkoła, że jesteś Rosjanką, a taka jesteś ciemna!».

Latem 1944 więźniów z Majdanka odwieźli na stację Żłota za Krakowem. Tutaj miejscowi, z litości przynosili kluski i prosili ochronę, aby dala więźniom. Oni byli tak głodni, że jak się najadali, nie mogli stać na nogach. Co to znaczy głód!

Na tej Stacji Szczesiukowie uciekli. Nie zapomina, wdzięcznie pamięta pani Lubow tych, kto ich uratował – polską rodzinę Kozielskich ze wsi Mirnowo: «Dali nam jeść, ubrali, powiedzieli, że jak trafimy do Niemców to Niemcy nas zabiją, dali nam na drogę pieniądze...»

Żałuje moja rozmówczyni, że później nie udało się jej odnaleźć swoich wybaców za pomocą Czerwonego Krzyża. Rodzina Szczesiuków do Hołob wróciła już jesienią – po ośmiu miesiącach niewoli. Z domu zostali tylko zgłiszczani. Ojca oni nie poznali, on ich też.

Zaczął się nowy etap życia – powojenny. Pani Lubow zdobyła pedagogiczne wykształcenie, bo «chciała, aby ludzie nie byli «ciemni» i pomagali sobie w najcięższych warunkach».

Walerian TYNCZUK

На часі

Чи достатньо інформації на сайтах органів влади?

Воłyńska Obwodowa Administracja Państwowa trafiła na listę tych, którzy podają na swojej stronie internetowej wszystkie niezbędne wiadomości o dostępie do informacji publicznych.

Składanie wniosków do władz lokalnych lub publicznych jest przykładem prawa aktywnego dostępu do informacji. Ponadto, zgodnie z ustawą «O dostępie do informacji publicznej», władze muszą również zapewnić prawo do *biernego dostępu poprzez systematyczne i szybkie ujawnienie informacji w oficjalnych publikacjach, na oficjalnych stronach w sieci internetowej, w gablotach informacyjnych*. W szczególności, mają być opublikowane akty prawne, akty poszczególnych działań podejmowanych przez instytucje, projekty decyzji itp. Mimo tego, że prawo bezpośrednio nie reguluje tworzenia na informacyjnych stronach internetowych instytucji rządowych osobnej sekcji – dostępu do informacji publicznej, ale praktyka tworzenia takich sekcji jest szeroko stosowana. Można tam znaleźć przykładowe formularze wniosków o udzielenie informacji, kolejność ich składania, wszystkie niezbędne kontakty składania wniosków, rachunkowość informacji publicznej itp.

Eksperti Centrum Studiów Politycznych i Analitycy, przeprowadzili monitorowanie stron internetowych 25 rad miejskich o znaczeniu regionalnym, 25 obwodowych administracji państwowych i 76 centralnych władz Ukrainy, aby sprawdzić, w jakim stopniu zawierają one wszystkie niezbędne informacje.

Monitoring rad miejskich wykazał, że tylko na stronie Chmielnickiej Rady Miejskiej są

dostarczane wszystkie informacje zgodnie z prawem. Inne rady miejskie, nie do końca udogodniły informacje. Najgorzej prezentuje się system rachunkowości informacji publicznej. Opublikowany został w sieci internetowej tylko przez sześć z 25 rad miejskich.

W odniesieniu do administracji regionalnych, pełnię informacji można znaleźć na stronach Wołyńskiej, Dniepropietrowskiej, Donieckiej, Połtawskiej, Charkowskiej i Czerніowskiej Obwodowych Administracji Państwowych.

Dziewięć władz centralnych nie uzyskała żadnego stopnia z dziesięciu możliwych. Wynika z tego, że na ich stronach praktycznie nie ma wiadomości o dostępie do informacji publicznej. Tylko 15 władz centralnych w dostatecznym stopniu podały informacje na swoich stronach.

Najgorsze jest to, że na stronach władz centralnych podane są wyczerpujące systemy rachunkowości informacji publicznej (brak u 62% władz centralnych) i procedury odwołania postanowień rządowych (58% władz centralnych).

Należy również zwrócić uwagę na kryterium «projekty postanowień władz rządowych, przygotowywane do przyjęcia i nie podlegające dyskusji». Takiej informacji brak na stronach 34% władz centralnych.

Centrum Studiów Politycznych i Analityki

Стаття про концтабір у Майданеку, опублікована під заголовком «Табір смерті» у «ВМ» від 27 вересня 2012 р., просто-таки примушує мене поділитися тим, що я колись почув і записав від однієї з його малолітніх в'язнів – Любові Коленди (дівоче прізвище – Щесюк).

Любов Юхимівна, урожденка селища Голоби, маючи за плечима вже 80 років (проживає з сім'єю у Костополі на Рівненщині), не забуває часу, проведеного у дитинстві за колючим дротом Майданека. Вона і поділилася зі мною тими важкими спогадами. Виявилось, що з нею і матір'ю там чекав смерті й менший брат Люби, Віктор – мій однокласник з Луцького педінституту. Я добре його знав. Не знав лише, що він – малолітній в'язень фашистського концтабору.

Голоби, як каже Любов Юхимівна, було селищем «карним», тобто таким, що підлягало всіляким карам, оскільки навколо дітям партизанські загони різної орієнтації. Підлягали ж покаранню за це місцеві селяни. Тож у лютому 1944 р., під час чергової карної операції, із селища забрали всіх, крім немічних старих, крім розстріляних. Щесюків, крім батька, котрий переховувався, з іншими невеличкими відправили до таваряком (у вагоні не менше 100 чоловік) у концтабір.

Того жажиття жінка не може забути. Звідти винесла ревматизм, хвороби шлунка і очей, а брат – хронічне запалення легень, яке згодом стало причиною передчасної смерті у 42 роки. Вона пам'ятає як мати латала її черевички, відірвавши мітку в'язня зі своєї спідниці. Пам'ятає першу «баню», коли після нормального води зі стелі пустили воду-окріп, а далі – льодяну. І продовжує: «Потім полонени казали, що ми звиділи вишійши хіба що випадково».

Вийшли з тієї лазні – одяг уже перебраний. Вітя зали-

шився без пальтечка. Добре, що якийсь військовополонений одягнув його в свою «фуфайку» без рукавів. Пригадалось і «меню» в'язнів: суха бруква на воді, без солі й жиру, а пити – якось калямуть, схожа на каву. Іноді місцеві жителі, зазначає пані Люба, випрошували дозвіл передати польським дітям у таборі якийсь суп. Але туди поспішали усі діти! Та підходить можна було тільки польським. Якщо охоронці табору виявляли, що не поляк, били до смерті. Проте діти одне одного не видавали. Було й таке: малечку шикували окремо, а матері бігли вслід з плачем, не знаючи, куди ж ведуть діток. Одного разу дали їм по шматочку хліба, наказали розійтись, а наглядачі спустили на них собак.

Пригадалось й таке: «Одного разу загнали в табір колонну військовополонених жінок. А нас усіх вигнали з бараків і зробили з невеличких живий коридор. Військові співали, а по їх головах свистіли нагайки. Били й тих, хто стояв обабіч і плакав».

Не дивувється жінка, що за кілька місяців перебування у Майданеку мати повністю похлила: їй було лише 40, проте давали усі 50. «Мені, одинадцятирічній, давали сім, а восьмирічному брату – лише п'ять років», – додає із сумом.

Бранці просили у Бога, щоб при авіанальотах у них влучила бомба, аби швидше померти. Підтримувала їх нещасних людська доброта: «Одна жінка з військовополонених інколи приносила мені й брату лущини картоплі, вигнала його з рука-

ва. Ми ті лущинки наліплювали на тріснуту чавунну пічку, що стояла в баракі дуже чадила, щоб лущини хоч трішки підігрівали. Потім їх їли». Та полонянка помінялася з матір'ю піджаком, казала, що буде тікати і їй треба цивільний одяг. Інша жінка не хотіла помятися, то почувла: «Как жаль, что ты русская, а такая темная!».

Влітку 1944 р. невеличкий з Майданека вивезли на станцію Жлота за Краковом. Тут місцеві жителі, жалюючи нещасних, приносили до бараків кльощи і просили поліцей передати бранцям. Ті, згодовнілі, ними об'їдалися і не могли вже більше піднятися на ноги. От, що то таке голод!

У цій місцевості Щесюкам пощастило втекти. Не забуває, звідняти згадує Любов Юхимівна своїх рятівників-поляків із села Мірново – сім'ю Конзельських: «Вони нас годували, одягнули, попередили, що нас уб'ють, якщо ми попадемо німцям в руки, дали нам на дорогу грошей...».

Шкодує моя співрозмовниця, що пізніше її розшуки своїх рятівників через Червоний Хрест не дали результату.

Повернулася сім'я Щесюків додому, у Голоби, після восьми місяців неволи, уже восени 1944 р. – на згаріщі. Тато їх не впізнав, як і вони тата.

Почався новий етап життя – повоєний. Це вже згодом Любов Юхимівна здобула педагогічну освіту, бо, як вона гірко каже, «хотіла, щоб люди не були «темними», допомагали один одному в найжорстокіших умовах».

Валеріан ТИНСЬКИЙ

Чи достатньо інформації на сайтах органів влади?

Волинська облдержадміністрація потрапила у перелік таких, що подає на своєму сайті всі необхідні відомості про доступ до публічної інформації.

Подання інформаційного запиту до місцевого чи державного органу влади є прикладом реалізації права на активний доступ до інформації. Окрім цього, згідно із Законом «Про доступ до публічної інформації», суб'єкти владних повноважень зобов'язані також забезпечувати право на пасивний доступ шляхом систематичного та оперативного оприлюднення інформації в офіційних друкованих виданнях, на офіційних веб-сайтах в мережі Інтернет, на інформаційних стендах. Зокрема, мають бути опубліковані нормативно-правові акти, акти індивідуальної дії, прийняті органом влади, проекти рішень тощо. Незважаючи на те, що закон прямо не регулює створення на сайтах розпорядників інформації окремого розділу, присвяченого доступу до публічної інформації, практика створення таких розділів широко використовується. Зазвичай, у них можна знайти зразки форм інформаційних запитів, порядок їх складання, всі необхідні контакти для подання запитів, облік публічної інформації тощо.

Експерти Центру політичних студій та аналітики провели моніторинг сайтів 25 міських рад обласного значення, 25 обласних державних адміністрацій та 76 центральних органів влади України, аби перевірити, якою мірою на них відображена уся необхідна інформація.

Моніторинг міських рад засвідчив, що лише на сайті Хмельницької міської ради надана вся визначена законом інформація. Решта міських рад забезпечили доступ неповною мірою. Найгірше представлена інформація про систему обліку публічної інформації. Її оприлюднили лише шість з 25 рад. У цілому, найменш інформативними стали сайти Луцької та Київської міських рад.

Що стосується обласних державних адміністрацій, то повну інформацію можна знайти на сайтах Волинської, Дніпропетровської, Донецької, Полтавської, Харківської та Чернігівської ОДА.

Дев'ять центральних органів влади не отримали жодного балу з десяти можливих. Тобто на їхніх сайтах практично відсутні відомості про доступ до публічної інформації. Лише 15 ЦОВ в достатній мірі наповнили інформацією свої сайти.

Найгірше, що на сайтах ЦОВ висвітлені дані щодо системи обліку публічної інформації (відсутня у 62% ЦОВ) та порядку оскарження рішень органів влади (58% ЦОВ).

Також варто звернути увагу на критерій «проекти рішень органу влади, що готуються до прийняття та підлягають обговоренню». Така інформація відсутня на сайтах 34% ЦОВ.

Центр політичних студій та аналітики

Łuck będzie miał mapę kultury

Wiele rozmów, spotkań, okrągłych stołów oraz innych wydarzeń, poświęcono rozwojowi kultury w Łucku. Ale nie znając problemu, trudno go rozwiązać oraz stworzyć coś nowego. Jedną z łuckich organizacji społecznych postanowiła znaleźć to, czego brakuje Łucku w sensie kulturowym i co trzeba zrobić, aby ulepszyć sytuację w przyszłości. O szczegółach „Monitor Wołyński” rozmawiał z koordynatorem projektu Oleną Chadżyogłową.

- Oleno, proszę powiedzieć, kiedy wystartował projekt i jakie organizacje dołączyły się do jego realizacji?

- Organizacja „Art Efekt” wspólnie z Fundacją Charytatywną „Spivdružnist-Wołyń” oraz Departamentem Kultury Łuckiej Rady Miejskiej zaczęły mapowanie kultury. Projekt wystartował w maju 2012 roku i trwać będzie do lutego 2013 roku. W ciągu tych miesięcy mamy zamiar znaleźć słabe i mocne strony kultury Łucka i stworzyć podstawy dla opracowania strategii rozwoju kultury naszego miasta do 2025 roku.

- Co to znaczy – mapowanie kultury?

- Metodę mapowania kultury stosowano w UNESCO na celu ochrony różnorodności kulturowej, żeby oznaczyć materialne i niematerialne wartości w całym świecie. Następnie mapowanie kultury zaczęło stosować jako metodologię albo technologię dla identyfikacji, opisu, promowania oraz odnowienia zasobów kultury i wartości odpowiedniej miejscowości. Przede wszystkim odbywa się identyfikacja organizacji i osób, które są ważne dla kultury miasta, a także analiza wszystkich istniejących zasobów kultury. Następnie badane są zapotrzebowania mieszkańców i to, czy odpowiadają im propozycje instytucji kultury oraz wydarzenia. Badane są także więzi i współpraca między organizacjami i osobami, odwiedzanie imprez i instytucji. Potem określone są zadania na przyszłość i planowane następne kroki.

- W jaki sposób ta metoda może pomóc miastu w rozwijaniu kultury?

- Mapowanie kultury daje możliwość mieszkańcom inaczej popatrzeć na kulturę miasta i zrozumieć, jak oni traktują treść tego pojęcia. W taki sposób poprzez kulturę, w tym spuściznę narodową, sztukę współczesną, sztukę tradycyjną, religię, parki, rzeki i wiele innego, co jest ważne w pewnym mieście, kształtuje się nowa tożsamość miasta.

- Jak planujecie zrealizować projekt w obwodowym centrum Wołynia?

- Projekt mapowania kultury Łucka będzie realizowany w ciągu kilku etapów. Pierwszy – to psycholingwistyczny eksperyment. Chcemy się dowiedzieć, z czym Łuckanin kojarzy wyrazy „kultura” lub „sztuka”. Badanie zaczęło się w kwietniu i wciąż trwa. Mamy zamiar przeprowadzić badanie wśród 1 tys. Łuckanin w wieku od 12 do 85 lat. Sądymy, że eksperyment pozwoli na zrozumienie tendencji oraz na postawienie hipotezy o stanie znajomości kultury i sztuki, pozwoli na wybór najlepszych metod dla dalszej pracy w projekcie.

- Co przewiduje drugi etap?

- Następnym krokiem do mapy kultury, to debata społeczna na temat stanu kultury i kierunków jej rozwoju w naszym mieście. Chcemy zrozumieć, jakie jest zapotrzebowanie na kulturę w społeczeństwie i zastanowić się nad sposobami odpowiedzi na to zapotrzebowanie. Debata zacznie się w listopadzie b.r. Rozpocznie ona etap opracowania strategii rozwoju kultury Łucka do 2025 r. Chcemy, aby w debacie

uczestniczyło szerokie grono osób: uczniowie, studenci, przedstawiciele mediów, władz, biznesu, organizacji pozarządowych, związków artystów. Kultura to artyści, menedżerowie, reklama, media, publiczność, inwestycje, studia, galerie, biblioteki, kawiarnie... To nie cała lista. Ważne jest, aby uświadomić więzi systemowe i zalety współpracy między branżami. Chcemy dojść do porozumienia między przedstawicielami różnych grup społecznych i złamać istniejące do tej pory stereotypy, takie jak „nie trzeba inwestować w kulturę”, „bez sztuki da się żyć” itd.

Organizacja „Art Efekt”, która reprezentuje, ma analityczne podejście do kultury, czego wcześniej w Łucku nie było. Czego jej brakuje dla realizacji takiego projektu?

- W Łucku nie ma mediów, które zajmowałyby się wyłącznie problemami kultury. Chodzi o profesjonalne media z krytycznymi artykułami, przeglądami, anonсами itd. „Art Efekt” ma na celu założenie takiego wydania internetowego, które posiadałoby bazę danych o wszystkich działaczach w zakresie kultury (dane kontaktowe organizacji kulturalnych i artystów, studiów, sal koncertowych, muzeów, kawiarenek itd.) i informację o wydarzeniach artystycznych w mieście, analityczne artykuły o tendencjach rozwoju europejskiej kultury.

Czas „jakoś to będzie” mija. Rozwój miasta zależy od udziału społeczeństwa i wszystkich, którzy tworzą kulturę w Łucku. Nasze miasto potrzebuje rozwoju wizji strategicznej. Tylko ona pomoże skutecznie zmienić stan kultury i życie w Łucku. Wzywamy wszystkich, aby się łączyli i działali! Nie boimy się wyzwania i jesteśmy gotowi do działania. Zapraszamy do współpracy wszystkich naszych zwolenników. Piszcie do nas: art.effect.lutsk@gmail.com.

Rozmawiała Oksana CYMBALUK

Луцьк матиме культурну мапу

Чимало розмов, зустрічей, круглих столів та інших подій пройшло на тему розвитку культури в місті Луцьку. Однак, якщо не знати суті проблеми, важко працювати над її ліквідацією та створювати щось нове. Одна з луцьких громадських організацій взялася визначити, чого бракує Луцьку в культурному плані та що треба робити, аби покращувати ситуацію в майбутньому. Детальніше про культурне mapування «Волинський монітор» спілкувався із координатором проекту Оленою Хаджіогловою.

ідентичність міста через культуру, яка може включати культурну спадщину, сучасні види мистецтва, парки, річки, традиційні види мистецтва, релігійні звичаї, традиції та чимало іншого, що є важливим у певному місті.

- Яким чином реалізовуватимете проект в обласному центрі Волині?

- Проект культурного mapування Луцька складається з кількох етапів. Першим етапом став психолінгвістичний експеримент. Ми хочемо дізнатися, що спадає на думку Луцьчанам, коли вони чувають слово «культура» або «мистецтво». Опитування розпочалося у квітні та досі триває. Ми поставили за мету опитати більше тисячі Луцьчан віком від 12 до 85 років. Вважаємо, що експеримент дозволить виявити тенденції та зробити припущення про стан обізнаності громади з культурою та мистецтвом, дасть нам змогу обрати найкращі методи для подальшої роботи з Луцьчанам у проекті.

- Що включає в себе другий етап?

- Наступною сходинкою на шляху до культурної мапи стане громадське обговорення стану культури та шляхів її розвитку в нашому місті. Ми прагнемо виявити містечкі потреби суспільства і подумати про способи їх задоволення. Обговорення будуть проводитися починаючи з листопада нинішнього року та покладуть початок виробленню стратегії культурного розвитку Луцька до 2025 року. До них плануємо залучити дуже широке коло учасників: школярів, студентів, представників ЗМІ, влади, бізнесу, громадських організацій, мистецьких об'єднань. Культура – це митці, менеджери, реклама, ЗМІ, публіка, інвестиції, студії, експозиційні зали, бібліотеки, кав'ярні... Список можна продовжити. Дуже важливо усвідомлювати системність зв'язків та переваги міжсекторної співпраці. Прагнемо досягти порозуміння між представниками різних секторів суспільства та зруйнувати стереотипи на кшталт «не варто інвестувати в культуру», «без мистецтва можна прожити» і т.п., які досі існують.

- У Вас домінує аналітичний підхід до культури, раніше в Луцьку цього не було. Чого «Art Effectu» не вистачає в реалізації такого проекту?

- У Луцьку немає медіа-ресурсу, який би висвітлював проблеми культури. Йдеться про спеціалізований ресурс з критичними статтями, оглядами, аносами тощо. «Art Effectu» поставив за мету створення такого веб-ресурсу, який містив би базу даних усіх діячів культурного сектору (контакти мистецьких організацій та митців, студій, концертних майданчиків, музеїв, кав'ярень тощо) та інформацію про мистецькі події міста, аналітичні статті про тенденції розвитку європейської культури.

Часи «якоś воно буде» минають. Розвиток міста залежить від участі громади й усіх, хто творить культуру в Луцьку. Нашому місту просто необхідно розвинути стратегічне бачення – лише воно допоможе якісно змінити стан культури і, в результаті, життя у всіх його проявах. Закликаємо усіх об'єднуватися та працювати! Не боїмося викликів та готові діяти. Запрошуємо до співпраці всіх, хто розділяє наші погляди. Пишіть нам на електронну адресу: art.effect.lutsk@gmail.com.

Розмовляла Оksana ЦИМБАЛУK

- Олено, розкажи, коли стартував проект і які інші організації до нього залучені?

- Мистецька організація «Art Effect» разом із Благодійним фондом «Співдружність-Волинь» та управлінням культури Луцької міської ради розпочали здійснювати культурне mapування. Проект стартував у травні 2012 року і триватиме до лютого 2013 року. Впродовж цього часу ми плануємо виявити слабкі та сильні сторони мистецького Луцька і напрацювати базу для подальшого вироблення стратегії культурного розвитку нашого міста до 2025 року.

- Що таке культурне mapування?

- Метод культурного mapування застосовували в ЮНЕСКО для охорони культурної різноманітності, щоб визначити матеріальні та нематеріальні цінності у всьому світі. Відтак культурне mapування почали використовувати як методологію або технологію для ідентифікації, опису, популяризації та відновлення культурних ресурсів та цінностей певної місцевості. Насамперед, відбувається ідентифікація організацій та осіб, важливих для культури міста, а також аналіз усіх наявних культурних ресурсів. Згодом визначаються потреби мешканців та відповідність пропозиції культурних закладів та подій, визначаються зв'язки і співпраця між організаціями та особами, відвідуваність заходів та установ. Насамкінець, формуються завдання на майбутнє та подальші кроки.

- Яким чином цей метод може допомогти Луцьку розвиватися у культурному плані?

- Культурне mapування дає можливість мешканцям по-новому подивитися на культуру міста і визначити, що вони вкладають у це поняття. Таким чином, формується нова

Створення культурних map відбувається за підтримки Європейського культурного фонду та організаційної підтримки від Центру культурного менеджменту. Партнером цієї складової проекту став Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки, а саме – кафедра прикладної лінгвістики факультету романо-германської філології, де буде здійснена обробка та аналіз результатів дослідження.

Zamiast okien – obrazy

Przy ulicy Kryłowa w Łucku odbyła się uliczna wystawa.

W sąsiedztwie redakcji «Monitora Wołyńskiego» pod koniec września odbyła się oryginalna impreza – uliczna wystawa. Młode malarki z Łucka Niebo Miriam i Margaryta Palamarczuk, umieściły swoje dzieła artystyczne w oknach pierwszego i drugiego piętra, od dawna nie funkcjonującego hotelu «Łuck», który się znajdował na rogu ulic Łesi Ukrainki i Kryłowa. Niepo-

wtarzalny projekt nazwano «Without limits».

Wystawę zwiedzali przechodnie, którzy mijając budynek, podnosili głowę i oglądali obrazy. Urządziła wystawę organizacja społecznościowa „Młodzieżowa Platforma”. Prezes tej organizacji Zachar Tkaczuk powiedział, że poczyniono taki krok dlatego, że ludzie rzadko od-
wiedzają wystawy tradycyjne

i że w taki nowy, niezwykle sposób o wiele łatwiej dotrzeć ze sztuką do mieszkańców Łucka.

Artystka Niebo Miriam nie po raz pierwszy przedstawia swoje dzieła w oryginalny sposób. Wcześniej, ulicami centrum obwodowego, maszerowała grupa ludzi niosąc w rękach obrazy artystki.

MW, zdjęcia udostępniła
«Młodzieżowa Platforma»

Замість вікон – картини

На вулиці Крилова, що у Луцьку, пройшла виставка просто неба.

По сусідству із редакцією «Волинського Монітора» наприкінці вересня відбувся оригінальний і нестандартний захід – виставка просто неба. Луцькі молоді художниці Небо Міріам та Маргарита Паламарчук розмістили свої мистецькі роботи у вікнах другого та третього поверхів давно не діючого готелю «Луцьк», який знаходиться на розі вулиць Лесі Українки та Крилова. Ори-

гінальний проект назвали «Without limits».

Глядачами виставки були всі перехожі, котрі йшли повз будинок і не лінувалися, задерши голову, спостерігати за роботами. Організатором заходу виступила громадська організація «Молодіжна платформа». Її керівник Захар Ткачук розповів, що до такого кроку вдалися тому, що люди мало відвідують традиційні

виставки, тож мистецтво набагато легше донести лучанам новим, неординарним способом.

Цікаво, що художниця Небо Міріам не вперше демонструє свої роботи, використовуючи цікаві методи. Раніше вулицями обласного центру крокувала група людей, що носила на руках картини мисткині.

ВМ, фото надані СМГО
«Молодіжна платформа»

„Wędrujący święci” zaczynają swoją podróż we Włodzimierz Wołyńskim

9 października we Włodzimierskim Muzeum Historycznym została otwarta wystawa ikon „Wędrujący święci”, na której eksponowane są prace powstałe podczas II Międzynarodowego Plenaru Ikonopisów na Wołyniu.

W otwarciu wystawy wzięli udział dyrektor Włodzimierskiego Muzeum Historycznego Wołodimir Stemkowski, proboszcz z Katedry p.w. Bożego Narodzenia Mykoła Udu, inspiratorzy plenaru, w ramach którego odbywa się ta wystawa – Prezes Włodzimierskiego Oddziału Związku Artystów Plastyków Ukrainy Wołodimir Marczuk oraz p.o. Konsula Generalnego RP w Łucku Krzysztof Sawicki. Organizatorzy zaznaczyli, że podstawą

kompozycji jest idea konieczności ukraińsko-polskiej wymiany twórczych planów w zakresie sztuki sakralnej i pisania ikon.

Zwiedzający wystawę mieli okazję zobaczyć 25 prac współczesnej sztuki sakralnej, które powstały na bazie średnio-wiecznych metod pisania ikon i zapoznać się z kontekstem religijnym bizantyjskiej sztuki sakralnej, a także z kulturowym przenikaniem się wpływów Wschodu i Zachodu.

Jegor Czuchrij,
m. Włodzimierz Wołyński

Litewska grafika w Łucku

W galerii artystycznej «Łuck» 26 września pokazano dzieła jednego z najsłynniejszych grafików litewskich Romasa Orantasa. Wystawa pod tytułem «Poetyka sztuki graficznej» odbyła się w ramach Międzynarodowego Forum Poetów i Tłumaczy.

W galerii zgromadzili się artyści z Łucka i Litwy, aby wspominać swojego kolegę i jeszcze raz zwrócić uwagę na unikalność jego dzieł. Artysta zmarł nagle w tym roku. Na wystawie zaprezentowano wykonane przez Orantasa graficzne ilustracje do utworów litewskich poetów Martseliusa Martynaitysa i Sihtasa Gaede, jak i bajek żydowskich.

«Zajmował się on grafiką sztalugową, później pracował w wydaniach książkowych. Tworzył rysunki graficzne prawie do wszystkich książek w jednym wydawnictwie. Jego grafika znalazła się w zbiorach

bajek, wierszy i prozy. W sumie zilustrował ponad sto książek» – opowiedziała przyjaciółka litewskiego grafika i koleżanka ze studiów Taida Balchunayte.

Przedstawione mieszkańcom Łucka prace zostały wykonane atramentem, wiecznym piórem i ołówkiem. «Jego dzieła są uduchowione. Jestem przekonana, że ta wystawa jest bardzo ważnym wydarzeniem promującym przyjaźń i zrozumienie między naszymi narodami» – powiedziała attaché Ambasady Republiki Litewskiej na Ukrainie Daiva Dapszene.

Oksana CYMBALUK

Литовська графіка у Луцьку

В арт-галереї «Луцьк» 26 вересня відкрили виставку творчого доробку одного з найвідоміших литовських графіків Ромаса Оронтаса. Виставка під назвою «Поетика графічного мистецтва» відбувалася в рамках Міжнародного форуму поетів і перекладачів.

У галереї зібралися митці з Луцька та Литви, аби згадати свого колегу та ще раз звернути увагу на унікальність його творів. Він раптово помер у нинішньому році. На експозиції показано виконані Романом Оронтасом графічні ілюстрації до творів литовських поетів Марцеліуса Мартінайтиса та Сігітаса Геде, а також до єврейських казок.

«Він займався станковою графікою, а потім працював у книжкових видавництвах. Створював графічні малюнки майже до всіх книжок в одному з видавництв. Оформляв

збірки казок, поезій, прозових творів. Усього ілюстрував понад сотню книжок», – розповіла подруга та одногрупниця литовського графіка Таїда Бальчунайте.

Показані лучанам роботи виконані тушшю, пером, а також олівцем. «У його працях багато душі. Я вважаю, що ця виставка – дуже важлива подія, яка сприяє дружбі і розумінню між нашими народами», – сказала аташе Посольства Литовської Республіки в Україні Дайва Дапшене.

Оксана ЦИМБАЛУК

«Мандруючі святі» починають свою подорож із Володимира-Волинського

9 жовтня у Володимир-Волинському історичному музеї відбулося відкриття художньої іконописної виставки «Мандруючі святі», на якій представлені роботи із Другого міжнародного пленеру іконопису на Волині.

Стемковський, священник собору Різдва Христового Микола Удуд, а також натхненники пленеру, в рамках якого проходить ця виставка, голова Волинської організації Національної спільки художників України Володимир Марчук та виконувач обов'язків Генерального консула Республіки Польща у Луцьку Кшиштоф Савіцький. Організатори зазначили, що в основі композиції лежить ідея необхідності українсько-польського обміну творчими задумами у

сфері сакрального мистецтва та іконопису.

Відвідувачі виставки мають можливість оглянути двадцять п'ять робіт сучасного сакрального живопису, виконаних із дотриманням художніх прийомів середньовіччя, та ознайомитися з релігійним контекстом візантійського сакрального мистецтва та взаємопроникненням впливів Сходу і Заходу.

Егор Чухрій,
м. Володимир-Волинський

Cena wiedzy

Z okazji Międzynarodowego Dnia Prawa Znać, eksperci «Centrum politycznych studiów i analityki» postanowili sprawdzić, jak władze zapewniły swobodny dostęp obywateli Ukrainy do informacji w okresie od 1 stycznia do września 2012 roku.

W tym celu do 25 miejskich rad miast obwodowych, 25 obwodowych administracji państwowych i 76 centralnych organów władzy, zostały wysłane wnioski o udzielenie informacji. Dzięki podanym w tych wnioskach pytaniom eksperci chcieli wyjaśnić:

- czy istnieją precedensy ponoszenia odpowiedzialności przez organy władzy za nie należyte wykonanie Ustawy o dostępie do informacji publicznej?
- czy organy władzy mają możliwość udzielenia odpowiedzi na wniosek w odpowiednim zakresie?
- czy Ukraińcy korzystają ze swojego prawa dostępu do informacji?

Udostępnione w odpowiedzi informacje zostały przeanalizowane. Niestety, nie wszystkie organy władzy udzieliły odpowiedzi na wszystkie pytania zawarte we wniosku, a niektóre w ogóle zignorowały ten problem. Jednak otrzymaliśmy dostateczną liczbę odpowiedzi na każde z pytań, żeby ocenić sytuację w zakresie dostępu do informacji publicznej na Ukrainie.

Pytanie o przypadkach, kiedy urzędnicy ponieśli odpowiedzialność za łamanie prawa, dało odpowiedź od razu na dwa pytania: czy istnieje

mechanizm wpływu na przestrzeganie przepisów prawa przez urzędników i czy obywatele gotowi są, aby bronić swoich praw?

Tylko 18% miejskich organów władzy i 23% centralnych, zostały pozwane do sądu za nieprzestrzeganie Ustawy o dostępie do informacji publicznej, w okresie od początku roku do września 2012 r. Sąd odrzucił połowę pozwów miejskich organów władzy i co czwarty pozew do centralnych organów władzy.

Zalecenia prokuratury o nienależyte przestrzeganie przepisów Ustawy o dostępie do informacji publicznej dotyczyły tylko rad miejskich, natomiast nie dotyczyły tych centralnych organów władzy i obwodowych administracji państwowych, które udzieliły odpowiedzi na to pytanie. Oprócz tego, nie było żadnego wypadku odpowiedzialności urzędników za łamanie Ustawy o dostępie.

W 2012 roku, pieniądze na zorganizowanie pracy pododdziału, który jest odpowiedzialny za dostęp do informacji publicznej, wydane były tylko przez niektóre państwa administracje. Uczyniły to: Kijowska Miejska Administracja Państwowa, obwodowa administracja w Winnicy,

Dniepropietrowsku, Iwano-Frankowsku, Kirowograzie, Sumach i Charkowie – co stanowi tylko 16% miejskich organów władzy. 13% centralnych organów władzy wydały środki pieniężne na zorganizowanie pracy pododdziału.

Poprzez różne środki komunikacji, w bieżącym roku, do organów władzy wpłynęły tysiące wniosków o udzielenie informacji. Statystyki świadczą o tym, że Ukraińcy najczęściej wysyłają wniosek o udzielenie informacji pocztą zwykłą, nie mniej popularne jest także korzystanie z poczty elektronicznej. Znikomy procent ludzi korzysta w tym celu z telefonu czy faksu.

Ukraińcy do tej pory wyraźnie nie rozumieją różnicy między podaniami obywateli i wnioskami o udzielenie informacji. Ta kwestia jest ważna ze względu na to, że te dwa sposoby komunikacji między obywatelami i władzą regulowane są dwiema różnymi ustawami, a więc różna jest procedura udzielenia odpowiedzi. Jednak warto tu zaznaczyć, że czasem sami urzędnicy nie do końca rozumieją tę różnicę i świadomie albo nieświadomie łamią prawo, klasyfikując podania jako wnioski.

Centrum politycznych studiów i analityki

Ціна знання

До Міжнародного дня права знати експерти «Центру політичних студій та аналітики» вирішили перевірити рівень забезпечення органами влади права знати для українців в період з січня по вересень 2012 року.

Для цього було розіслано тематичні інформаційні запити до 25 міських рад міст обласного значення, 25 обласних державних адміністрацій та 76 центральных органів влади. Зміст запитів полягав у тому, щоб з'ясувати:

- чи існують прецеденти несення відповідальності органами влади за неналежне виконання Закону «Про доступ до публічної інформації»?
- чи є в органів влади можливість надавати відповіді на інформаційні запити на належному рівні?
- чи користуються українці своїм правом знати?

Для дослідження використовувалися дані, отримані у відповідь на інформаційні запити. На жаль, не всі органи влади відповіли на всі поставлені запитання, а деякі проігнорували запити взагалі. Однак ми отримали достатню кількість відповідей на кожне з питань, щоб оцінити стан доступу до публічної інформації в Україні.

Існування прецедентів відповідальності чиновників за порушення закону дало відповідь відразу на два запитання: чи є механізм впливу на дотримання чиновниками норм закону і чи

готові громадяни захищати свої порушені права.

Лише до 18% органів місцевої влади та 23% ЦОВ надходили судові позови через неналежне виконання ЗУ «Про доступ до публічної інформації» в період від початку року до вересня 2012 р. Суд відмовив у задоволенні половини позовів до органів місцевої влади та кожного четвертого позову до центральных органів влади.

Щодо приписів прокуратури, то на неналежне виконання закону «Про доступ» вони вносили лише стосовно до міських рад, а до ЦОВ та ОДА, які надали відповідь на це питання, приписи не вносилися. Крім того, не було жодного випадку стягнення штрафів з чиновників за порушення закону «Про доступ».

На забезпечення роботи підрозділу, який відповідає за доступ до публічної інформації, у 2012 році гроші виділялися лише деякими державними адміністраціями, серед яких: КМДА, Вінницька, Дніпропетровська, Івано-Франківська, Кіровоградська, Сумська та Харківська ОДА, а це лише 16% органів місцевої влади. У той же час, серед централь-

них органів влади виділяють окремі кошти на забезпечення роботи підрозділу 13%.

Упродовж нинішнього року до органів влади надійшли тисячі запитів на інформацію всіма можливими способами зв'язку. Статистичні дані вказують на те, що найзручнішим для українців є надсилання інформаційних запитів звичайною поштою, однак не менш популярним є використання електронної пошти. При цьому, дуже незначний відсоток людей використовує телефон чи факс для отримання публічної інформації.

Насамкінець, серед українців досі немає чіткого розуміння різниці між зверненнями громадян та інформаційними запитами. Важливість цього питання зумовлена тим, що ці два способи комунікації між громадянами та владою регулюються двома різними законами, а отже, і процедура отримання відповіді відрізняється. Однак тут варто зазначити, що інколи самі чиновники не до кінця розуміють цю різницю і свідомо або несвідомо порушують закон, класифікуючи інформаційні запити як звернення.

Центр політичних студій та аналітики

Informacje lubieszowskie

W ciągu ostatnich kilku dekad w dorzeczu rzeki Prypieć, zdarzają się wielkie powodzie, stwarzające zagrożenie dla ludzi, niszczące uprawy i mienie. Odczuli to na sobie również mieszkańcy Lubieszowszczyzny.

Dłatego, zaczynając od 2009 roku, jest realizowany wspólny słowacko-ukraińsko-białoruski projekt «Monitorowanie i prognozowanie powodzi w dorzeczu rzeki Prypieć», który jest finansowany w ramach programu NATO «Nauka na rzecz pokoju i bezpieczeństwa». Głównym jego celem jest poprawa monitoringu powodzi w dorzeczu rzeki Prypieć oraz wprowadzenie nowoczesnych instrumentów prognozowania powodzi. W tym celu, w 2011 roku na terenach Ukrainy i Białorusi, założono cztery automatyczne stacje hydrometeorologiczne. Ostatnio takie dwie stacje założono także nad rzeką Stochód w miasteczku Lubieszów i nad rzeką Prypieć we wsi Lubiaź. Mając za wzór tę pierwszą, mieszkańcy Lubieszowa zobaczyli, w jaki sposób są mierzone parametry meteorologiczne (temperatura wody, powietrza, poziom wody, opady deszczu) i przekazywane do centralnej bazy danych, która znajduje się w Wołyńskim Regionalnym Centrum Hydrometeorologii. Najważniejszą rzeczą jest to, że dane uzyskane w czasie rzeczywistym, z wysoką częstotliwością (co pięć minut), są niezbędne do szybkiej symulacji fal powodzi.

«Przestrzeń innowacyjna: organizacja procesu edukacyjno-wychowawczego w warunkach współczesnej szkoły» to temat obwodowego seminarium kierowników szkół ogólnokształcących nowego typu, które odbyło się zeszłej środy na bazie kompleksu edukacyjno-wychowawczego w Lubieszowie. Wziął w nim udział zastępca szefa Departamentu Edukacji i Nauki Wołyńskiej Obwodowej Administracji Państwowej Julian Taranczuk. Po seminarium goście odwiedzili szereg lekcji, aby w praktyce przekonać się, jak miejscowi pedagodzy pracują zgodnie z wymaganiami nowoczesnej edukacji. Pracę kółek prezentowano w trakcie ogólnodostępnej wycieczki po szkole i podczas krótkiej wędrowki krajoznawczej ścieżką ekologiczną w dawnym parku miasteczka nad rzeką Stochód. Później niektórzy goście przyznali się do tego, że jechali tutaj myśląc o Lubieszowszczyźnie jako o zafacanej miejscowości. Jednak po obserwacji stwierdzili, że miejscowi nauczyciele rzeczywiście udowodnili, że krok po kroku, maszerują z duchem czasu.

Niektórzy mieszkańcy rejonu Lubieszów byli poważnie zaniepokojeni faktem, że we wrześniu i w październiku znowu zakwitły drzewa owocowe – jabłonie, brzoskwinie i morele. Pracownicy Narodowego Parku Naturalnego «Prypieć-Stochód» zauważyli, że powodem tego stała się nietypowa, jak dla tej pory roku, wysoka temperatura powietrza. Zwykle nocne przymrozki «zbijają» kwitnienie nie na czas. Uspokoił jednak gospodarzy, że drzewom to nie powinno szkodzić w okresie zimowym.

W okresie 23-30 września b.r. podróż do Francji odbyli prezes Lubieszowskiej Rejonowej Administracji Państwowej Wasyl Korec i przedstawiciele Lubieszowskiego Narodowego Parku Naturalnego «Prypieć-Stochód». Już kilka lat z rzędu na terenie Ukrainy jest realizowany francusko-ukraiński projekt na rzecz ochrony środowiska. Tak więc niejednokrotnie francuscy naukowcy z Narodowego Parku Naturalnego «Pyrenees» zwiedzali Lubieszowszczyznę i dzielili się własnymi doświadczeniami. Teraz zaprosili kolegów do siebie, aby pokazać im, w jaki sposób prowadzą działania środowiskowe, rozwijają turystykę, infrastrukturę itp. Szef rejonu Lubieszów miał okazję porozmawiać z przedstawicielami niektórych społeczności, w których znajdują się francuskie rezerваты, na temat współpracy w zakresie rozwoju turystyki i ochrony środowiska naturalnego.

Tamara URIADOWA

Любешівська інформація

обласному центрі з гідрометеорології. Полює, що дані отримують в режимі реального часу з високою частотою (з п'ятихвилинним інтервалом), що має важливе значення для оперативного моделювання хвиль паводків.

Обласний семінар керівників загальноосвітніх навчальних закладів нового типу, який проходив минулої середи на базі навчально-виховного комплексу смт. Любешів, носив назву «Інноваційний простір: організація навчально-виховного процесу в умовах сучасної школи». У ньому взяв участь заступник начальника управління освіти і науки Волинської обласної адміністрації Юліан Таранчук. Після семінару гості-освітяни відвідали низку занять, аби на практиці побачити, як же місцеві педагогі дідуть у ногу з вимогами сучасної освіти. Гурткову роботу презентували в процесі оглядової екскурсії цим навчальним закладом, під час невеличкої краєзнавчо-природничої мандрівки екологічного стежкою у старовинному селищному парку над річкою Стохід. Пізніше дехто з гостей зізнався, що їхав сюди, сприймаючи Любешівчину як у глибинку, однак, під впливом побаченого, мимовільно змінив думку на користь місцевих педагогів, котрі на ділі довели, що крокують у ногу з часом.

Дехто з жителів Любешівського району не на жарт стурбований тим фактом, що поновому у вересні-жовтні зацвіли плодів дерева – яблуні, персики, абрикоси. Працівники національного природного парку «Прий'ять-Стохід» зазначили, що причина – нетипове тепло для цієї пори року. Адже, зазвичай, нічні заморозки «оббивають» невчасний цвіт. Проте одразу ж поспішили заспокоїти господарів, що деревам це не повинно зашкодити під час зими.

Упродовж 23-30 вересня у Франції побували голова Любешівської райдержадміністрації Василь Корець та представники Любешівського національного природного парку «Прий'ять-Стохід». Вже кілька років на території України здійснюється французько-український проект, спрямований на захист довкілля. Відтак, неодноразово французькі науковці з національного природного парку «Піренеї» відвідували Любешівчину, ділилися власним досвідом. Тепер запросили колег до себе, аби наочно продемонструвати, як вони здійснюють природоохоронну діяльність, налагодити туризм, обговорити проблеми інфраструктури тощо. Водночас керівник Любешівського району мав можливість поспілкуватися з керівниками деяких комун, на території яких розташовані французькі заповідники, закарпати щодо співпраці громад у розвитку туризму, збереження довкілля.

Тамара УРЯДОВА

Польська преса про Схід Polska prasa o Wschodzie

Łukaszenko: Gruzja powinna wrócić do WNP

Президент Білорусі Аляксандр Лукашенка замірае забягаць а поўврт Грузіі да Вспóлноты Неподлеглых Паі́стваў (ВНП).

- Сяджу, же ў прызшлым року шчыт ВНП збірае ся найправдопадобней ў Мінску. Длагэго бэда ў вшэлькіе спосабы стараць ся а поўврт Грузіі да ВНП, тó бэдые можа функцыя, іе́лі шчыт одбэдые ся ў Мінску - ознаймї Лукашенка.

- Дла грузінскіх політыків не іе́ст до дубе абця́жэне. Іе́стем прэконаны, же гдыбы выграла партыя (обечна прэзідэнта) Micheila Saakaszwilego, былбы он члoнкiем Вспóлноты Неподлеглых Паі́стваў ў прызшлым року. В тым кіерунку Білорусь бэдые дзлааць. Не пoвiннiмсьі утрачі́ць Грузіі - пoвiдзiаў бiлoрускi прэзідэнт.

Результаты выборóв парламентарных ў Грузіі вказуяць, же выграла іе опoзыцыйна кoаліцыя Грузінскіе Маржэніе кіерoвана прэз мiллiардэра Бiдзiнэ Іванiшвiлeгo, ктoрiй дeкларує, же іедн-ым з іего глoвнiх цeлoв іе́ст напrawa стoсoнкoв з Рoсiєю.

Москва і Тбілісі не утримують стoсoнкoв дiплoмaтычнiх oд часу кiлкуднiоуєй вoйнi o Oсетію Пoлуднiоу в сiерпнiу 2008 року.

Polska Agencja Prasowa, 4 października 2012 roku

Лукашенко: «Грузія повинна повернутися до СНД»

Президент Білорусі Александр Лукашенко має намір добиватися повернення Грузії до Співдружності Незалежних Держав.

- Вважало, що у майбутньому році саміт СНД, швидше за все, відбудеться у Мінську. Тому буду старатися за будь-яку ціну добиватися повернення Грузії до СНД. Це буде моєю функцією, якщо саміт пройде у Мінську, - наголосив Лукашенко.

- Для грузинських політиків це не дуже великий тягар. Я переконаний, що коли б виграла партія (нинішнього президента) Михайла Саакашвілі, то його країна вже була б членом СНД у наступному році. В цьому напрямку працюватиме Білорусь. Ми не повинні втратити Грузію, - сказав білоруський президент.

Результати парламентських виборів у Грузії вказують, що у них перемогла опозиційна коаліція «Грузинська мрія», якою керує мільярдер Бідзіна Іванішвілі, котрий заявляє, що одна з його головних цілей – це поліпшення відносин із Росією.

Москва і Тбілісі не підтримують дипломатичних відносин від моменту кількадечної війни за Південну Осетію у серпні 2008 року.

Polska Agencja Prasowa, 4 жовтня 2012 року

Gruzia. Obserwatorzy pozytywnie ocenili wybory

Міждзнародова мiсiя oбсерваторoв ў Грузіі узнала, же Грузіні вiрразілі ў спoсoб нiескрэпoваны свя вoлэ ў вoрбaх парламентарных. Oбсерваторы вeзвалі рывалізуючыє сiлы політычнe ў Грузіі до вoспoлнoу ў рoзвiянуі дeмoкpaціі.

Прэзідэнт Грузіі Michel Saakaszwili прызнаў пoражкэ свeй партыі. Wyniki вказуяць, же вoрбa парламентарнe вiграла oпoзыцыйна кoаліцыя Грузінскіе Маржэніе, ктoрa кірує Bидзина Іванiшвiлeгo.

OBWE вказує на свeй стрoніe інтeрнeтoвeй, же чoч вoлoнoсць зрэсцаніє сiя, згpoмaдзэнi ў свoбoдa вiрразу былi пoвсeчeннe шaнoваны, пpипaдкi напaстoвaнiя і зaстpасцaнiя aктывiстoв партыі і сiмпaтыкoв нeгaтывнe oдбiялi сiя на кaмпaнiі і чэстo кoнчылi сiя зaтpымaнiямi і гpызнaмi, пpы чым ў вiе́лoкoсi дoтpычo тo кaмпaнiі oпoзыціі. OBWE уважa, же пpычынiлo сiя до атмoсфeры нeуфoнoсi мiе́ждз рывалeмi.

Шэф дeлeгaціі Згpoмaдзeнiя Парламентарнeгo NATO Assen Agov пoвiдзiаў м.iн.: «Зрoбiлo на нас вpажэнiє тo, же мaсoвe вiєчe былi пoкoйoвe, а щeрчe зaагaжoвaнiє, ктoрe вiдзiєлiмсьі, дoбpэ вpoўчэ пpышлoсцi Грузіі».

www.gazeta.pl, 2 października 2012 roku

Грузія. Спостерігачі позитивно оцінили вибори

Міжнародна місія спостерігачів у Грузії визнала, що грузини продемонстрували волевиявлення під час парламентських виборів. Спостерігачі заклали грузинські політичні сили, що змагалися між собою, співпрацювати для розвитку демократії.

Президент Грузії Міхал Саакашвілі визнав поразку своєї партії. Результати вказують, що парламентські вибори виграла опозиційна коаліція «Грузинська мрія», якою керує Бідзіна Іванішвілі.

ОБСЄ оприлюднила на своїй Інтернет-сторінці, що хоча вільні зібрання і волевиявлення вносили шанувалися, проте випадки нападів і залякування партійних активістів та симпатиків негативно відбилися на кампанії і часто закінчувалися затриманнями і штрафами, причому, у більшості, це стосувалося кампанії опозиції. ОБСЄ вважає, що це призвело до атмосфери недовіри між противниками.

Керівник парламентської асамблеї НАТО Асен Агов сказав: «На нас велике враження справило те, що масові зібрання були мирними, а щира активність, яку ми бачили, добре свідчить про майбутнє Грузії».

www.gazeta.pl, 2 жовтня 2012 року

Rosja straci pozycję lidera w przemyśle kosmicznym?

Rosja może stracić pozycję światowego lidera w przemyśle kosmicznym. Portal internetowy «Rambler» tłumaczy, że chodzi o starzejące się technologie i zbyt kosztowne programy badawcze.

- Za 3-4 lata Rosja przestanie być kosmicznym mocarstwem - twierdzi szef Rosyjskiej Agencji Kosmicznej Władimir Popowkin.

Według rosyjskich ekspertów pierwszymi objawami kryzysu są powtarzające się awarie rakiet i aparatów kosmicznych. Nieudane próby wysłania satelitów czy statków kosmicznych wzbudzają niepokój na najwyższych szczeblach rosyjskich władz.

Popowkin jest zwolennikiem gruntownej restrukturyzacji przemysłu kosmicznego. W jego opinii trzeba zmniejszyć liczbę urzędników i dać dobrze płatne etaty naukowcom. Popowkin podaje przykład USA, gdzie dla agencji kosmicznej pracują prywatne laboratoria i firmy.

Onet.pl, 1 października 2012 roku

Росія втратить позицію лідера у космічній промисловості?

Росія може втратити позиції світового лідера у космічній промисловості. Інтернет-портал «Rambler» вказує, що ідеться про застарілі технології та занадто дорогі дослідницькі програми.

- Через 3-4 роки Росія перестане бути космічною державою, - вважає керівник Російського космічного агентства Володимир Поповкін.

На думку російських експертів, першими ознаками кризи є постійні аварії ракет та космічних апаратів. Невдалі спроби відправлення супутників чи космічних кораблів викликають неспокій на найвищих щаблях російської влади.

Пуповкін – прихильник ґрунтовної реструктуризації космічної промисловості. На його думку, треба зменшити кількість урядовців і надати великі зарплати науковцям. Пуповкін наводить приклад США, де для космічного агентства працюють приватні лабораторії та фірми.

Onet.pl, 1 жовтня 2012 року

Польська преса про Україну Polska prasa o Ukrainie

Cudzoziemiec kupi ziemię na Ukrainie

Rada Najwyższa Ukrainy zezwoliła na sprzedaż ziemi cudzoziemcom. Zgodnie z decyzją parlamentu zgoda nie dotyczy gruntów rolnych, a jedynie terenów inwestycyjnych, które będą mogły nabywać podmioty gospodarcze, niezarejestrowane na Ukrainie.

Odpowiednią ustawę ukraińscy deputowani przegłosowali w drugim czytaniu w ubiegłym wtorek w godzinach wieczornych.

Zgodnie z nią cudzoziemcy będą mogli kupować ziemię «w granicach miejscowości w przypadku nabycia obiektów nieruchomości oraz w celu budowy obiektów, przeznaczonych do działalności gospodarczej zgodnie z ukraińskim prawem».

Obcokrajowcy będą także mogli stać się właścicielami ziemi «poza granicami miejscowości, jeśli zakupią położone na tej ziemi nieruchomości» - czytamy w ustawie, którą musi jeszcze podpisać prezydent Ukrainy Wiktor Janukowycz.

Polska Agencja Prasowa, 3 października 2012 roku

Іноземець купити землю в Україні

Верховна Рада України дозволила продаж землі іноземцям. Відповідно до рішення парламенту, дозвіл не стосується земель сільськогосподарського призначення, а лише інвестиційних територій, які можуть купувати фірми, що не зареєстровані в Україні.

За відповідний закон українські депутати проголосували в другому читанні минулого вівторка у вечірній час.

Згідно з ним, іноземці зможуть купувати землю «в межах населених пунктів у випадку купівлі об'єктів нерухомості та з метою будівництва об'єктів, які призначені для економічної діяльності, відповідно до українського законодавства».

Іноземці також зможуть стати власниками землі «по за межами населених пунктів, якщо куплять нерухомість на цій землі», - читаємо у законі, який ще мусить підписати Президент України Віктор Янукович.

Polska Agencja Prasowa, 3 жовтня 2012 року

Sikorski zatroskany o przyszłość Gruzji i Ukrainy

Minister spraw zagranicznych Radosław Sikorski uważa, że najważniejsze, by wybory na Ukrainie i w Gruzji nie doprowadziły do powtórzenia scenariusza z Białorusi, gdzie zagraniczni obserwatorzy uznali wybory za sfałszowane.

- Mam nadzieję, że wybory na Ukrainie będą uczciwe. To jest przepustka dla Ukrainy do stowarzyszenia z Unią Europejską - podkreślił. Wybory parlamentarne na Ukrainie odbędą się 28 października, z kolei Gruzini wybierali parlamentarzystów w ubiegłym poniedziałek.

Rzeczpospolita, 2 października 2012 roku

Сікорський переживає за майбутнє Грузії та України

Міністр закордонних справ Республіки Польщі Радослав Сікорський вважає найважливішим, щоб вибори в Україні та Грузії не призвели до повторення сценарію Білорусі, коли закордонні спостерігачі визнали вибори фальшивими.

- Маємо надію, що вибори в Україні будуть чесними. Це перепустка для України до асоціації з Європейським Союзом, - підкреслив політик. Парламентські вибори в Україні пройдуть 28 жовтня, а грузини вибирали парламентарів у минулий понеділок.

Rzeczpospolita, 2 жовтня 2012 року

Julia Tymoszenko: obalcie mafię Janukowycza

Była premier Ukrainy Julia Tymoszenko zaapelowała do rodaków, by w wyborach parlamentarnych 28 października obalili - jak mówiła - «rządzącą krajem mafię». Odbuwająca karę więzienia opozycjonistka wystąpiła w nagraniu wykonanym telefonem komórkowym.

Przemówienie Tymoszenko, zdenerwowanej nieudzieleniem jej przez władze penitencjarne zgody na widzenie ze współpracownikami politycznymi, zarejestrował jeden z jej obrońców w szpitalu w Charkowie, gdzie była premier leczona jest pod strażą ze schorzenia kręgosłupa.

«Albo ludzie powstaną i obalą w wyborach to przestępcze ugrupowanie, albo potem spotkają się z takim traktowaniem wszyscy, którzy są dziś ich (władz) własnością» - oświadczyła Tymoszenko, mówiąc o ukraińskich władzach z prezydentem Wiktoorem Janukowyczem na czele.

Gazeta Wyborcza, 29 września 2012 roku

Юлія Тимошенко: «Повалить мафію Януковича»

Колишня Прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко звернулася до своїх співвітчизників, щоб на парламентських виборах 28 жовтня повалили, як вона сказала, «правлячу державою мафію». Опозиціонерка, котра перебуває в ув'язненні, записала повідомлення на мобільний телефон.

Виступ Тимошенко, роздратованої тим, що пенітенціарна служба не дозволила їй побачитися із політичними співпрацівниками, зареєстрував один із захисників у лікарні в Харкові, де колишня прем'єр-міністр під вартою бореться із захворюванням хребта.

«Або люди повстануть і повалять під час виборів це злочинне угруповання, або потім зустрінуться із таким відношенням до себе усі, хто нині є їхньою (влад) власністю», - заявила Юлія Тимошенко, говорячи про українську владу із президентом Віктором Януковичем на чолі.

Gazeta Wyborcza, 29 вересня 2012 року

Nowego konfliktu gazowego z Rosją nie będzie

Pierwszy wicepremier Ukrainy Walerij Choroszkowski zapewnił, że w tym roku nie będzie konfliktu gazowego między jego krajem a Rosją. Dodał, że nie dojdzie też do powtórki problemów z dostawami rosyjskiego gazu przez Ukrainę do państw Europy Zachodniej.

O możliwości wybuchu nowej «wojny» gazowej między Kijowem a Moskwą pisały niedawno rosyjskie media. - Sądzę, że ani nadchodząca zima, ani w najbliższym czasie żadnego kryzysu nie będzie, ponieważ działamy w ramach zawartych (z Rosją - red.) umów. Jestem przekonany, że zima minie spokojnie - oświadczył Choroszkowski na konferencji prasowej w Jaltie.

Wprost.pl, 4 października 2012 roku

Нового газового конфлікту із Росією не буде

Перший Віце-прем'єр-міністр України Валерій Хорошковський запевнив, що у нинішньому році не буде газового конфлікту між його державою та Росією. Додав, що не відбудеться також повторення проблем з постачанням російського газу Україною до країн Західної Європи.

Про можливий початок нової газової «війни» між Києвом та Москвою нещодавно писали російські мас-медіа. «Вважаю, що зима, яка наближається, не призведе найближчим часом до жодної кризи, оскільки діємо у рамках укладених (із Росією, - ред.) договорів. Я переконаний, що зима пройде спокійно», - заявив Валерій Хорошковський під час прес-конференції у місті Ялта.

Wprost.pl, 4 жовтня 2012 року

Oni promuują Łuck Ті, що відкривають Луцьк

Недавно в Łucku rozpoczęła działalność bardzo ważna dla miasta instytucja – Centrum Informacji Turystycznej i Usług.

Ta nowa dla Łucka instytucja zajmuje się promowaniem obwodowego centrum Wołyń w wśród mieszkańców miasta oraz gości z Ukrainy i zza granicy. Każdy turysta, który chce czegoś dowiedzieć się o Łucku, może tu przyjść i otrzymać dokładne informacje o tym, gdzie można coś zjeść albo gdzie znaleźć nocleg lub jak korzystać z komunikacji miejskiej. Może także zamówić wycieczkę po mieście, nawet z przewodnikiem, który oprowadzi go, posługując się odpowiednim językiem obcym. O działalności Centrum «Monitor Wołyński» rozmawia z jego dyrektorem – Oleną Semenik.

- Oleno, ile czasu upłynęło od pomysłu o takim Centrum, do jego otwarcia w Łucku?

- Pomysł istniał już od dawna. Wszyscy rozumie, że aby zachęcić turystów, należy im to miasto w ciekawy sposób pokazać. Im więcej turystów do nas przyjeżdża, tym większy jest bodziec dla rozwoju miasta. Trzeba dołożyć wszelkich starań, aby biznes włączył się w rozwój Łucka, jako miasta atrakcyjnego dla turystów. Pomysł istniał już 3-4 lata i w tym roku został zrealizowany. Centrum zostało otwarte. Zostaliśmy zarejestrowani 7 czerwca 2012 roku. Od tej pory działamy oficjalnie, ale uroczyste otwarcie odbyło się dopiero 25 sierpnia b.r. Mammy cały wór planów i jesteśmy gotowi do realizacji różnych projektów na rzecz łuczan, jak i osób przyjeżdżających.

- Centrum zostało otwarte latem. Minęło niewiele czasu. O jakich przeprowadzonych dotychczas imprezach mogłabyś opowiedzieć?

- Ścisłe współpracujemy z Departamentem ds. Współpracy Międzynarodowej i Turystyki Łuckiej Rady Miejskiej. Razem zrealizowaliśmy kilka projektów. Latem realizowaliśmy projekt «Przewodnicy na uroplonie», w ramach którego, co tydzień odbywały się wycieczki do ciekawych miejsc w Łucku. Osoby oprowadzające wycieczki nie były zawodowymi przewodnikami. Byli to dziennikarze, krajoznawcy, historycy, czyli ludzie, którzy zazwyczaj wycieczek nie prowadzą, ale posiadają dużą wiedzę na temat miasta i byli gotowi nią się podzielić. Chodziliśmy szlakiem Mykoły Kudeli, zwiedziliśmy Muzeum Filmu, więcej dowiedzieliśmy o Lesi Ukraince itd.

- Do kogo jest skierowana działalność Centrum Informacji Turystycznej i Usług?

- Nasza działalność ma na celu promowanie Łucka wśród mieszkańców. To przeważnie oni są uczestnikami imprez. Nie osiągniemy sukcesu, jeżeli będziemy tylko jeździć do innych miast i opowiadać, że Łuck to ładne miasto i że warto tu przyjechać. Jestem przekonana, że gdy każdy łuczanin na portalach społecznościowych, opowie swoim przyjaciołom, że w Łucku panuje wspaniała atmosfera, że odbywa się tu wiele imprez, to zapraszając w taki sposób do przyjazdu, uzyskamy sukces.

- Jakie projekty realizujecie?

- Co miesiąc staramy się zorganizować jakąś imprezę. Dewizą września był «Dzień Turystyki». Z okazji tego dnia odbyło się wiele ciekawych wydarzeń - dwa poważne - związane z fotografią: warsztaty fotograficzne i wystawa fotograficzna «Podwórko mojego miasta», podczas której «suszone» zdjęcia. «Suszenie» zdjęć udało się. Prawie nie potrzebowało naszych wy-

silków organizacyjnych. Uczestnikom spodobała się impreza i uczestnicy sami byli gotowi wszystko robić. Był to prawdziwy wolontariat bez próśb i przypominień. Wystawy tego typu będą miały swój ciąg dalszy, póki będą na to pozwalały warunki pogodowe.

- Przy Centrum istnieje klub wolontariuszy. W jaki sposób zachęćcie ludzi do współpracy?

- Od początku swojej działalności rozumieliśmy, że sami nie damy rady, bo mamy do dyspozycji tylko kilka osób. Kiedy organizowaliśmy wycieczki, zwracała się do nas młodzież, która interesowała się naszą działalnością. Postanowiliśmy pomóc tym młodym ludziom i wykorzystać ich energię w odpowiednim kierunku. W związku z tym powstał klub wolontariuszy. Aby znaleźć tych ludzi wykorzystaliśmy portale społecznościowe, naszą stronę internetową www.visitlutsk.com, organizowaliśmy spotkania. Znajomi zaczęli dołączać swoich bliskich i przyjaciół. Podczas imprez wolontariusze bardzo nam pomagają. Nasze Centrum to miejsce, gdzie ludzie mogą przyjść z pomysłem i znaleźć zwolenników, żeby go zrealizować.

- Jakie wycieczki przeprowadzacie i dla kogo?

- Z okazji Dnia Turystyki zorganizowaliśmy wycieczki po polsku. Wiemy, że w Łucku jest polska mniejszość narodowa i chcemy też ją do nas dołączyć. Te wycieczki zostały skierowane przeważnie do dzieci, które uczą się języka polskiego oraz osób planujących wyjazd do Polski na studia. Ta grupa osób, która chciała poznać swoje miasto, słuchając przewodnika w języku polskim. Na wycieczkę anglojęzyczną też przyszło dużo ludzi. Byli to mieszkańcy miasta, którzy uczą się języków obcych.

- Co chciałabyś powiedzieć czytelnikom «Monitora Wołyńskiego»?

- Chcę poprosić, aby ludzie, którzy wiedzą o istnieniu Centrum, dzielili się tą informacją z innymi. Otwieramy drzwi dla różnych pomysłów. Proszę zapraszać ludzi do Łucka. Czekamy na Państwa. Chętnie pokażemy miasto i zorganizujemy wycieczki. Pomożemy także w organizacji przyjazdu do Łucka, aby pokazać nasze miasto.

Jestem i zespołem i zapewniam - każdy może tu znaleźć coś dla siebie.

Rozmawiała
Oksana
CYMBALUK

Віднедавна в Луцьку розпочала свою роботу важлива для міста структура – Центр туристичної інформації та послуг.

Новостворена інституція займається популяризацією обласного центру Волині серед лучан та приїжджих із України та закордоння. Кожен турист, котрий хоче більше дізнатися про Луцьк, може прийти сюди і отримати детальну інформацію про заклади харчування і проживання, рух громадського транспорту, замовити собі безкоштовну екскурсію містом різними мовами. Детальніше про роботу центру «Волинському монітору» розповіла його директор Олена Семенюк.

- Олено, скільки часу пройшло від задуми зробити такий центр до його появи в Луцьку?

- Ідея існувала дуже давно. Усі розуміли, що туристи - це добре і місто треба показувати. Чим більше туристів до нас приїжджає, тим більший стимул розвиватися місту. Потрібно, щоб і бізнес залучався до розвитку Луцька як міста привабливого

для туристів. Ідея виношувалася упродовж трьох-чотирьох років, і, нарешті, у нинішньому році її реалізували. Ми зареєстрували офіційно 7 червня 2012 року. Відтоді працюємо. Фізично відкрилися 25 серпня. Планів маємо мішок і готові працювати над різними проектами як для лучан, так і для тих, хто хоче пізнати Луцьк.

- Центр працює ще з літа. Пройшло не так багато часу. Інформацію про які організовані заходи можеш поділитися?

- Ми тісно співпрацюємо з управлінням міжнародного співробітництва та туризму Луцької міської ради. Разом ми реалізували кілька цікавих про-

ектів. Улітку це був проект «Екскурсіводи у відпустці». У рамках проекту кожного тижня відбувалися екскурсії цікавими місцями Луцька. Проводили їх не професійні екскурсіводи, а журналісти, краєзнавці, історики, тобто люди, котрі екскурсують, зазвичай, не проводять, але знають про місто багато і готові ділитися цими знаннями. Так, ми ходили слідами Миколи Куделі, побували в музеї кінематографа, більше дізналися про Лесю Українку та багато іншого.

- На кого нині спрямована діяльність Центру туристичної інформації та послуг?

- У першу чергу, наша діяльність спрямована на популяризацію Луцька серед лучан. Тобто, здебільшого, аудиторією заходів є лучани. Не було ефекту, якщо ми просто будемо приїжджати в інші міста і казати, що Луцьк класний і сюди варто їхати. А коли кожен лучанин напише у соціальних мережах своїм друзям, що в Луцьку чудово і тут відбувається багато заходів, мовляв, приїжджайте до нас, тоді буде результат.

- Які проекти реалізовуєте?

- Кожного місяця намагаємося робити якісь заходи. Вересень проходив у нас під гаслом «День туризму». Відповідно, з нагоди цього дня відбулося багато цікавого. Дві великі події були пов'язані із фотографією: майстер-клас із фотографування і фотосушка «Дворик мого міста». Фотосушка пройшла дуже успішно. Ми майже не доклали організаційних зусиль. Людям сподобався захід і вони самі готові були все робити. Це волонтерство чистої води. Без прохання і нагадування. Фотосушки будуть продовжуватися, допоки дозволитимуть погодні умови.

- При центрі існує волонтерський клуб. Як долучаєте людей до співпраці?

- На початку своєї діяльності ми розуміли, що самі не «потягнемо», бо в нас працює мало людей. Коли організовували екскурсії, то до нас зверталися молоді люди і цікавилися нашою діяльністю. Ми вирішили, що треба спрямовувати енергію цих молодих людей у певне русло. Тому створили волонтерський клуб. Збирали людей різними шляхами: через соцмережі, через наш сайт visitlutsk.com, організовували зустрічі. Знайомі почали залучати своїх близьких і друзів. Під час заходів волонтери нам дуже допомагають. Наш центр - це місце, куди люди можуть прийти з ідеєю і знайти собі компанію, щоб цю ідею реалізувати.

- На яких мовах проводите екскурсії і яка їхня аудиторія?

- На День туризму ми проводили польськомовні екскурсії. Знаємо, що в Луцьку є польська меншина і хочеться залучити її до нас. Однак адресатами екскурсій стали діти, які вивчають польську мову або люди, котрі планують вступати до польських університетів. Їм було цікаво дізнатися щось про місто, слухаючи польською. Так само на англійськомовну екскурсію прийшло багато людей. Гостями були лучани, котрі вивчають іноземні мови.

- Що хотіла б сказати на завершення нашої розмови читачам «Волинського Монітора»?

- Хочу попросити, щоб люди, які знають про центр, ділилися інформацією. Ми відкриваємо двері для ідей. Запрошуємо людей до Луцька. Ми будемо раді бачити Вас. Із задоволенням покажемо місто і організуємо різні екскурсії, із задоволенням розкажемо і допоможемо організувати приїзд і знайомство із Луцьком. Ми відкриті до співпраці в різних масштабах. У нас є сайт - заходьте. Ми - молода дружня команда і кожен може знайти тут щось своє.

Розмовляла Оksana ЦИМБАЛУК

W Łucku „suszyli” zdjęcia У Луцьку «сушили» фотографії

W Łucku, w samym centrum miasta, fotografowie „suszyli” zdjęcia na sznurkach do suszenia bielizny. 29 września odbyła się wystawa fotograficzna „Podwórko twojego miasta”.

У Луцьку фотографи на білизняних шнурках «сушили» свої фотографії прямісінько у центрі міста. 29 вересня відбулася фотовиставка-сушка «Дворик мого міста».

Impreza odbyła się na skwerze Zoranyj – róg ulicy Leśi Ukrainki i Senatorki Łęczwaniwskiej. Podczas akcji wszyscy chętni fotografowie – i zawodowi, i amatorzy – wieszali zrobione przez siebie zdjęcia na sznurkach do suszenia bielizny i przypinali je klamkami do bielizny. Następnie autorzy wymieniali się fotografiami. Podczas wystawy można było porozmawiać lub spędzić czas grając w gry planszowe.

Udział w akcji wzięło 16 fotografów, którzy zademonstrowali zwiedzającym 108 zdjęć. Wszyscy uczestnicy w prezencie otrzymali klamerki, które stały się symbolem tej imprezy.

„Ze względu na skalę zainteresowania podobne wystawy będą przeprowa-

dzone regularnie. Następna odbędzie się już w październiku. Takie przedsięwzięcia łączą profesjonalistów i amatorów fotografii. Oni w niezwykle sposób demonstrują sztukę fotografowania” – mówi Olena Semeniuk.

Pomysł o przeprowadzeniu takiej akcji pojawił się i po raz pierwszy został zrealizowany w Sankt-Petersburgu. Autorami tego przedsięwzięcia zostali Andriej Kezzin i Ola Luwetau. Projekt otrzymał wsparcie Akademii Fotografii. Od tej pory podobne akcje odbywają się w różnych miastach świata. W Łucku zdjęcia „suszą” po raz pierwszy.

Oksana CYMBALJUK

Дійство відбувалось у людному місці – сквері «Зоряний», який знаходиться на перетині вулиць Леся Українки та Сенаторки Левчанівської. Суть акції полягала в тому, що всі очічені фотографи, і професійні, й аматори, вивішували знімки на білизняних шнурках та прикріплювали їх прищепкою. Згодом автори обмінювалися своїми світлинами. Також під час заходу можна було зайнятися настільними іграми або просто порозмовляти на спільні теми.

Участь в акції взяли 16 фотографів, які продемонстрували присутнім 108 фотографій. Як зазначають організатори, всі вони в подарунок отримали прищепку, яка стала своєрідним символом акції.

«У зв'язку зі значним зацікавленням, подібні виставки стануть регулярними. Наступна відбудеться вже у жовтні. Такі заходи об'єднують професіоналів та фотоаматорів. Вони у незвичний спосіб представляють фотомистецтво», – стверджує організаторка Олена Семенюк.

Ідея акції народилася та вперше була реалізована у Санкт-Петербурзі завдяки Андрію Кеззину та Олі Лувету. Підтримала проект Академія фотографії. Відтоді подібні акції проходять у різних містах світу. У Луцьку фотографії «сушили» вперше.

Oksana CYMBALJUK

Ранорама Łucka

W ramach Międzynarodowego Dnia Turystyki łucczanom zademonstrowano nowy obiekt turystyczny – punkt widokowy „Panorama Łucka”. Uroczyste otwarcie punktu odbyło się 30 września.

Piękny widok na Stare Miasto i część centrum Łucka znajduje się na rogu ulic Girna i Kwitkowa, w pobliżu ulicy Lwiwskiej. Można stamtąd podziwiać Kościół luterński, Kościół katedralny p.w. Św. Ap. Piotra i Pawła, wieżę Łuckiego Zamku oraz inne zabytki miasta.

Teren, na którym usytuowany jest punkt widokowy, uporządkowany, obniesiony ogrodzeniem. Są tu ławki i tablica informacyjna. Na tablicy umieszczono

informacje o zabytkach, które można zobaczyć z panoramy.

Jak zaznaczył Przewodniczący Łuckiej Rady Miejskiej Mykwa Romaniuk, żeby otworzyć ten obiekt turystyczny służby komunalne wyremontowały dwie drogi i urządzono oświetlenie ulicy Kwitkowa.

„To jest mała część prac, które Rada Miejska musi przeprowadzić dla rozwoju turystyki w Łucku. Z tego punktu widokowego będziemy ob-

serwować widoki Starego Miasta. W przyszłym roku planujemy zainstalowanie oświetlenia zabytków, żeby ładnie wyglądały wieczorem” – powiedział Mykwa Romaniuk.

Punkt widokowy „Panorama Łucka” zostanie wpisany przez lokalne agencje turystyczne do listy najbardziej interesujących obiektów Łucka.

Oksana CYMBALJUK

Панорама Луцька

У рамках Міжнародного дня туризму лучанам представили новий туристичний об'єкт – оглядовий майданчик «Панорама Луцька». Урочисте відкриття відбулося 30 вересня.

Дивовижний краєвид на Старе місто та частину центру Луцька відкривається на перетині вулиць Гірна і Квіткова, що знаходяться в районі вулиці Львівська. «Панорама Луцька» включає в себе Лютеранську кірху, Кафедральний костел святих Петра та Павла, вежі Луцького замку, інші архітектурні пам'ятки міста.

Територія оглядового майданчика облагороджена парканом, лавками та інформа-

ційною дошкою. На дошці розміщено відомості про архітектурні пам'ятки, які видно з панорами.

Зі слів луцького міського голови Миколи Романюка, щоб відкрити цей туристичний об'єкт, комунальники відремонтували дві дороги та зробили освітлення вулиці Квіткова.

«Це невеличка частинка роботи, яку міській владі потрібно зробити для розвитку туризму в Луцьку. З

оглядового майданчика будемо споглядати краєвиди Старого міста. В наступному році плануємо зробити підсвітку пам'яток архітектури, які будуть милувати око у вечірній час», – сказав Микола Романюк.

Оглядовий майданчик «Панорама Луцька» буде включений місцевими туристичними агентствами в перелік найцікавіших об'єктів Луцька.

Oksana CYMBALJUK

Informacja wołyńska Волинська інформація

45 багатопверхівок упродовж трьох років планують забезпечити цілодобовою водою. У багатьох будинках в Луцьку до сьогодні і холодно, і гарячу воду виключають на ніч з 24.00 до 6.00.

За три lata w 45 blokach, woda będzie podawana w ciągu całej doby. W wielu blokach w Łucku, do tej pory, zimna i gorąca woda, jest wyłączana w nocy od 24.00 do 6.00.

За допомогою сонячного колектора обігривається частина приміщення одного з маневірських дитячих садочків. Його вага – понад 100 кг. Винахідник – мешканець села Велика Осниця Борис Зарічанський.

За pomocą kolektora słonecznego jest ogrzewana część jednego z przedszkoli w rejonie manewirskim. Kolektor waży ponad 100 kg. Wynalazca – mieszkaniec wsi Weryka Osnucia Borys Zarichanskiy.

582 млн гривень – на стільки поповнився бюджет Луцька з січня до вересня 2012 року.

582 mln hryvien – tyle trafiło do budżetu Łucka w okresie od stycznia do września 2012 r.

Ділянка нафтопроводу Броди-Плоцьк, проект будівництва якого вже затвердили, пролягатиме територією Володимир-Волинського та Іваничівського районів.

Частіше рурциагу нафтового Brody-Plock, проект budowy якого już został zatwierdzony, będzie przebiegała przez rejon włodzimierski i iwanyczowski.

Один автобус упродовж вересня був випущений на Луцькому автомобільному заводі корпорації «Богдан». У вересні минулого року випущено 77 автобусів.

W ciągu września Łucka Fabryka Samochodowa, która jest częścią korporacji „Bogdan”, wyprodukowała jeden autobus. We wrześniu zeszłego roku wyprodukowano 77 autobusów.

Університет третього віку відкрили у Володимир-Волинському. У навчальному закладі працюватимуть два факультети – мистецький та історико-краєзнавчий.

Uniwersytet Trzeciego Wieku został otwarty we Włodzimierzu Wołyńskim. Na tej uczelni istnieją dwa wydziały – Artystyczny i Historyczno-Krajoznawczy.

Olga Lasniuk o poezji, prozie i nie tylko...

Olga Lasniuk z Wołynia pisze wrażliwe, romantyczne wiersze, a jeszcze – ciekawą prozę, publicystykę, jest redaktorem wydania internetowego «Wołyńska Prawda», kieruje studium literackim «Łesyn Kadub», jest głównym redaktorem czasopisma młodzieżowego «Ptak», aktywnym członkiem Związku Pisarzy Ukrainy.

Utworky Olgi Lasniuk byly drukowane w wołyńskich periodykach, zbiorach poetyckich, czasopiśmie «Switaz», «Teren», «Dzwini», «Switowidy», «Rus Kijowska», «Nowa proza», antologiach «13x13», «Dwie tony», «Litpoczta», ukraińsko-polskiej antologii «Dotyk». Jest uczestniczką Ogólnokrajowych Obrad Ukraińskich Młodych Pisarzy. To również laureatka Konkursu Młodzieżowego «Niepowtarzalność», zwyciężczyni Międzynarodowego Konkursu Literackiego «Granosłow», laureatka wydawnictwa «Smoloskyp», Konkursu Literackiego «Prosto tak». Autorka zbiorów poetyckich «Na bosy w wieczność», «Trzecie życie», «ANALOGIA».

«Poezja chyba nigdy nie była zbyt popularna»

- Pani Olu, każdy z czytelników biorąc do rąk Pani kolejną książkę, od razu zwraca uwagę na oryginalne ilustracje i ciekawą okładkę. Czy sukces współczesnej książki zależy także od designu?

- Uważam, że okładka to twarz książki. To pierwsze, co «rzuci się w oczy» czytelnikowi. A jeszcze to wspólna praca pisarza i malarza. Ponadto, według mnie, jest koniecznością, aby książkę przyjemnie było wziąć do rąk.

- Obecnie poezja nie jest zbyt popularna wśród młodzieży. Jak można popularyzować współczesną poezję ukraińską?

- Hmm, poezja chyba nigdy nie była zbyt popularna. Nawet wtedy, gdy poeci gromadzili duże audytoria (i nie ważne gdzie – w akademiach, na farmach, w teatrach...), była to raczej, według mego subiektywnego mniemania, zmieniająca się moda. A prawdziwych koneserów, którzy potrafili usłyszeć i odczuć poezję, było zawsze mało. Współcześni poeci mają inne sposoby dotarcia do odbiorców. Tych sposobów jest wiele. To są slamy, występy na festiwalach, udział w akcjach, nagrania video itp.

- Pomimo rozwoju globalizacji mediów klasyczne sztuki są wciąż żywe. Na Wołyniu żywym przykładem jest studium literackie «Łesyn Kadub». Jaki jest sekret długowieczności tej organizacji, przecież ona istnieje już 45 lat?

- Długowieczność każdego studium literackiego? W utalen-

towanych pisarzach, gdy jeden po kolei wymienia drugiego.

- Czy literatura wołyńska jest wyjątkowa w porównaniu z literaturą tworzoną w innych regionach kraju?

- Moim zdaniem, należy analizować nawet nie według regionów, a raczej według indywidualnego stylu każdego z pisarzy. Chociaż, oczywiście, tendencje pewne są. W jednym regionie powstaje «Fenomen Stanisławowski», w innym natomiast – «Wołyński» (uśmiecha się – Red.).

- Czy dziennikarstwo i twórczość harmonijnie koegzystują w Pani pracy?

- Często się nie godzą ze sobą (znowu się uśmiecha – red.). Ale muszą współistnieć, bo jeśli literatura jest pokarmem duchowym, swoistym sercem, to dziennikarstwo i redaktorstwo jest chlebem powszednim, z założenia – rozumem.

- Kieruje Pani swoje słowo do czytelników w cyberprzestrzeni (online), na łamach drukowanego czasopisma (czasopismo «Ptak») i w własnych książkach i publikacjach w wydaniach literackich. Co przynosi największą satysfakcję i nawiązują kontakt?

- Jednocześnie odpowiedzieć jest trudno. Najszybszym kontaktem jest tak zwany kontakt pozawirtualny: gdy recytuję wiersze w czasie różnorodnych akcji. Wtedy od razu widać, co «dotyka» słuchaczy i potencjalnych czytelników. Ale ogólnie cieszę się też z książek i nowych publikacji... Zwłaszcza wtedy, kiedy przynajmniej częściowo mają popyt.

- Pani jest laureatką wielu lokalnych i krajowych konkursów. W jakim stopniu one potrafią zmienić losy autora?

- Przez pewien czas są z pewnością powodem do dumy (śmieje się – Red.). A jeśli mówić poważnie, konkursy są pewnym impulsem i dzięki niektórym z nich powstają nowe publikacje, książki. Nazwiska laureatów na różny sposób pojawiają się w mediach, twórczych kregach... Droga do sukcesu jest trudna.

«Sztuka potrafi oczyszczać duszę...»

- Od kilku lat jest Pani aktywnym członkiem Związku Narodowego Pisarzy Ukrainy. Jak organizacja może skutecznie pomóc, jeśli nie w

wydaniu utworów? to chociaż w ich popularyzacji?

- Związek Narodowy Pisarzy Ukrainy, oczywiście, jest reliktem czasów sowieckich, ale Związek właśnie należy do relików pozytywnych. Ponadto, staje się on bardziej nowoczesny i zmienia się, staje się bardziej dynamiczny. Oczywiście, nie we wszystkich regionach. Trudno odpowiedzieć na pytanie, czy Związek promuje dzieła pisarzy. W swoim środowisku na pewno. Jednak takie organizacje są potrzebne i powinny stać w obronie pisarza.

- Ostatnio Pani zrezygnowała ze stanowiska Wiceprezesa Wołyńskiego Ośrodka Związku Narodowego Pisarzy Ukrainy. Jakże były powody rezygnacji?

- Powody są wewnętrzne. W mediach napisano, że zrezygnowałem ze stanowiska z powodu «dwulicowości otoczenia». Coś w tym jest. A szczegóły podam, być może, kiedyś we wspomnieniach (śmieje się – Red.). Chciał komuś się to może przydać – żółt ludzi twórczych. Lepiej pisać coś na wieki.

- Współczesna literatura ukraińska jest w stanie edukować i zmieniać ludzi na lepsze?

- Nie zważając na to, czego uczono mnie w szkole i na studiach, jestem przekonana, że sztuka ze swojej natury nie jest dydaktyczna. Ale może być oświeceniem. Potrafi, być może, oczyszczać duszę. A co najważniejsze – wywołuje emocje, «wskrzesza» człowieka. Tak więc warto, nawet jeśli tylko na kilka minut czy godzin, wzburzyć w człowieku uniesienie.

Rozmawiał Wiktor JARUCZYK

Ольга Ляснюк про поезію, прозу і не тільки ...

Волинянка Ольга Ляснюк пише чуттєву, романтичну поезію, а ще – цікаву прозу, публіцистику, працює редактором у Інтернет-виданні «Волинська правда», є керівником літературної студії «Лесин кадуб», головним редактором молодіжного журналу «Птаха», активним членом Національної спілки письменників України.

ях, на фермах, у театрах...), це була, на мою суб'єктивну думку, данина моді. А справжніх поціновувачів – одиниці, тих, які вміють почути і відчувати поезію. У сучасних поетів є свої способи повернути увагу до своїх віршів. Їх насправді багато: це і слами, виступи на фестивалях, акціях, відеопоезія і т.д.

- Попри розвиток глобалізаційних засобів інформації класична художня творчість усе ще жива. На Волині яскравий приклад – літературна студія «Лесин кадуб». У чому секрет довголіття цієї організації, адже вона вже 45 років існує?

- Довголіття будь-якої літературної студії – у талановитих її авторах, які приходять на зміну один одному.

- Волинська літературна має свою унікальність, якщо порівнювати її із літературами, що творяться в інших регіонах країни?

- Думаю, аналізувати варто навіть не за регіонами, радше, за індивідуальним стилем кожного окремого автора. Хоча, звісно, тенденції певні є. В одному регіоні зароджується «Станіславський феномен», а в іншому – «Волинський» (уśmiechaється – red.).

- Наскільки журналістика і художня творчість гармонійно співіснують у Вашій роботі?

- Часто не миряться (знову усміхається – red.). Але мусять вживатися, адже якщо література – це духовний хліб, своєрідне серце, то журналістика і редакторство – це хліб насущний, умовно – розум.

- Ви виступаєте зі словом до своїх читачів у віртуальному просторі (Інтернеті), на сторінках друкованого часопису (журнал «Птаха») та у власних книгах і публікаціях у літературних виданнях. Що приносить найбільше задоволення і зворотну реакцію?

- Важко відповісти однозначно. Найбільш швидко зворотна дія – це коли є, так званий, невіртуальний контакт: коли читаю вірші під час різноманітних акцій. Тоді відразу видно, що слухача і потенційного читача «заціпає». Але, загалом, тишуся і книжкам, і новим публікаціям... Тим паче, якщо вони хоча б частково затребувані.

- Ви – лауреатка багатьох місцевих та всеукраїнських

конкурсів. Наскільки вони можуть змінити подальшу долю автора?

- Вони певний період точно тішать самолюбство (сміється – red.). Але якщо серйозно, то конкурси є певним поштовхом, а завдяки деяким із них з'являються нові публікації, книжки. Прізвища лауреатів так чи інакше «мусять» у ЗМІ, творчих колах... Важкий шлях до успіху.

«Мистецтво вміє очисти душу...»

- Ви вже кілька років є активним членом Національної спілки письменників України. Наскільки організація може дієво допомогти якщо не у випуску творів, то хоча б у популяризації творів її членів?

- НСПУ є, звісно, пережитком радянських часів, але спілка якимось чином належить до позитивних пережитків. До того ж, вона осучаснюється і змінюється, стає динамічнішою. Хоча й не у всіх регіонах, звісно. Чи популяризує спілка твори письменників – важко сказати. Хіба що у колі членів НСПУ. Але подібні організації є необхідними і повинні стояти на захисті, у тому числі й соціальному, письменника.

- Нещодавно Ви залишили посаду заступника голови Волинської організації НСПУ. Розкажете про причини?

- Причини кулуарні. У ЗМІ написали, що я лишила посаду через «лукавство оточення». Приблизно так і є. А подробиці опишу, може, колись у мемуарах (сміється – red.). Хоча кому воно треба – жовч творчих людей. Краще писати щось на віки.

- Сучасна українська література в стані виховувати і змінювати людину в кращий бік?

- Попри те, чого мене вчили у школі та в університеті, я чомусь переконана, що мистецтво за своєю суттю – не дидактичне. Але воно вміє просвітлювати. Вміє, можливо, очисити душу. Та головне – коли воно викликає емоції, «оживляє» людину. А відтак, якщо навіть на кілька хвилин чи годин, робить людину піднесеною.

Rozmawiał Wiktor JARUCZYK

KONKURS PIOSENKI AGNIESZKI OSIECKIEJ „ŚPIEWAJ CIE OSIECKĄ”

REGULAMIN

1. Konkurs odbędzie się 1 grudnia, w sobotę 2012 w Kowlu.
2. Początek konkursu o godzinie 14.00.
3. W konkursie mogą wystąpić soliści i zespoły amatorskie z Ukrainy i Polski.
4. Uczestnicy prezentują wybrane piosenki Agnieszki Osieckiej (minimum 1 - maksimum 3).
5. W konkursie uczestnicy mogą grać na swoich instrumentach, mogą też posłużyć się nagraniem podkładem na płycie.
6. W konkursie nie ma ograniczeń wiekowych, nie ma ograniczeń ilości występujących z danego rejonu lub delegowanego przez daną instytucję.
7. Zgłoszenie należy przysłać na adres mailowy natasha_baletska@yahoo.com, lub w.pisarski@interia.pl do 10 listopada 2012 r.
8. Organizatorzy powołają jury, które przyzna nagrody i wyróżnienia.
9. Wszyscy uczestnicy otrzymują dyplomy uczestnictwa.
10. Wszyscy zainteresowani konkursem mogą pisać na powyższe e-maile i telefonować pod numerami: p. Natalia Balecka **0969424459**, p. Wiesław Pisarski **093 2058844, 0681402294**.
11. Organizatorzy podczas konkursu przypomną też fragmenty twórczości Agnieszki Osieckiej.
12. Wszystkich chętnych do wzięcia udziału polecamy stronę internetową: www.okularnicy.org.pl
13. Wszyscy uczestnicy otrzymają poczęstunek w trakcie koncertu.
14. Wszyscy uczestnicy otrzymają informację o miejscu odbywania się konkursu do 10 listopada 2012 roku.

Formularz zgłoszeniowy można pobrać na stronie internetowej „Monitora Wołyńskiego” - www.monitor-press.com

KONKURS PIŚNI AGNIESZKI OSIECKIEJ „СПІВАЙТЕ ОСЕЦЬКУ”

ПРАВИЛА

1. Конкурс відбудеться 1 грудня 2012 р., у суботу, в Ковелі.
2. Початок конкурсу о 14.00.
3. У конкурсі можуть взяти участь солісти та аматорські колективи з України та Польщі.
4. Учасники представляють обрані пісні Агнешки Осецької (мінімум 1 – максимум 3).
5. Під час конкурсу учасники можуть грати на власних інструментах, можуть також скористатися фонограмою, записаною на диску.
6. Для учасників конкурсу немає вікових обмежень та обмежень кількості осіб, що представляють певний район або інституцію.
7. Заявку потрібно надіслати на електронну пошту: natasha_baletska@yahoo.com, або w.pisarski@interia.pl до 10 листопада 2012 р..
8. Організатори скличуть журі, яке визначить нагороди і відзнаки.
9. Усі учасники отримають дипломи про участь у конкурсі.
10. Усі зацікавлені конкурсом можуть писати на подані вище електронні адреси і телефонувати за номерами: **Наталія Балецька – 0969424459, Веслав Пісарські - 093 2058844, 0681402294**.
11. Організатори під час конкурсу нагадують також фрагменти творчості Агнешки Осецької.
12. Усім, хто хоче взяти участь у конкурсі, рекомендуємо відвідати сайт: www.okularnicy.org.pl
13. Усіх учасників під час концерту почастують.
14. Учасники до 10 листопада 2012 року отримають інформацію про місце, де буде відбуватися конкурс.

Реєстраційний формуляр можна знайти на сайті «Волинського Монітора» - www.monitor-press.com

Ukraińska prasa o Polsce

Українець отримав термін за хабар польському прикордоннику

У Польщі українець, який намагався підкупити польського прикордонника, отримав рік умовно з випробувальним терміном два роки. Так, польський прикордонник відмовив українцеві у в'їзді в Польщу через поганий технічний стан автомобіля. Після відмови чоловік намагався підкупити поляка купюрою в 200 злотих (50 євро), але його затримали. Згодом польський суд виніс вирок – один рік позбавлення волі з випробувальним терміном 2 роки. Сам порушник свою провину визнав і добровільно погодився на покарання.

UNIAN, вересень 2012 року

Ukrainiec został ukarany za próbę wręczenia łapówki pracownikowi polskiej Straży Granicznej

Ukrainiec, który próbował przekupić polskiego pracownika Straży Granicznej, został warunkowo skazany na rok w zawieszaniu na dwa lata. Pracownik Straży Granicznej odmówił Ukraincowi wjazdu do Polski z powodu złego stanu technicznego samochodu. Mężczyzna próbował przekupić strażnika dając mu 200 złotych (50 euro), ale został zatrzymany. Polski sąd skazał go na jeden rok pozbawienia wolności w zawieszaniu na dwa lata. Przestępca przyznał się do winy i dobrowolnie zgodził na karę.

UNIAN, wrzesień 2012 roku

Польща хоче змінити закони ЄС для спільного митного контролю з Україною

Польща ініціює зміни законодавства ЄС для введення спільного митного контролю українсько-польського кордону. Про це сказав посол України в Польщі Маркіян Мальський в ефірі «5 каналу» 3 жовтня.

«Спільний контроль на кордоні ефективно працював під час Чемпіонату Європи з футболу-2012. Після завершення Євро-2012 польська сторона склала звіт про функціонування спільного митного контролю на кордоні, який дуже позитивний. І направила його в Єврокомісію для того, щоб внести зміни в Шенгенський кодекс і закріпити цю спрощену схему переходу українсько-польського кордону», - повідомив він.

Мальський також зазначив, що найбільшу кількість довгострокових віз українці отримують в Польщу.

«Сьогодні польські консульства видають візи на рік і більше. Сьогодні є чітка стратегія МЗС Польщі – не створювати зайвих черг через короткострокові візи», - додав він.

Раніше змінили закони ЄС на угоду спільного митного контролю України і Польщі просила українська Держприкордонслужба.

Українські новини, 4 жовтня 2012 року

Polska chce zmienić ustawy UE w sprawie wspólnej kontroli celnej z Ukrainą

Polska inicjuje zmiany ustawodawstwa UE w sprawie wspólnej kontroli celnej na pograniczu ukraińsko-polskim – poinformował 3 października na kanale «5» Ambasador Ukrainy w Polsce Markijan Malski.

«Wspólna kontrola na granicy skutecznie działała w czasie Euro-2012. Po zakończeniu Mistrzostw Europy, polska strona złożyła bardzo pozytywne sprawozdanie o funkcjonowaniu wspólnej kontroli celnej na granicy. Skierowała go do Komisji Europejskiej w celu wniesienia zmian do Kodeksu Schengen i wprowadzenia uproszczonego schematu przejścia granicy ukraińsko-polskiej» - powiedział.

Malski również zauważył, że największą liczbę długoterminowych wiz Ukraińcy otrzymują do Polski.

Ambasador dodał, że: «Obecnie polskie konsulaty wydają wizy na rok i więcej. Dzisiaj mamy wypracowaną strategię MSZ Polski – nie tworzyć niepotrzebnych kolejek przez krótkoterminowe wizy».

Wcześniej z prośbą o zmiany w ustawie UE w sprawie wspólnej kontroli celnej Ukrainy i Polski zwracali się ukraińskie Państwowe Służby Graniczne.

Українські Новини, 4 października 2012 roku

Євродепутат сподівається, що, незалежно від результатів виборів, візи мають спростити

Депутат Європарламенту Павло Залевський (Група народних партій, Польща) сподівається, що Європейський парламент ратифікує подальше спрощення віз з Україною незалежно від результатів виборів.

Про це Залевський заявив, виступаючи на конференції, організованій Європейським політичним центром і фондом «Українська політика».

«Я сподіваюся, що якими б не були результати виборів, ця угода дуже потрібна і буде ратифікована парламентом», - сказав він. Депутат зазначив, що Європарламент вирішив відкласти розгляд угоди про внесення змін до угоди про спрощення візового режиму з Україною на період після виборів, оскільки в Європарламенті лунали голоси щодо того, що ратифікація до виборів може мати вигляд «політичного подарунка» керівній партії.

23 липня нинішнього року міністр закордонних справ України Костянтин Грищенко та комісар ЄС з питань розширення та Європейської політики сусідства Стефан Філе підписали в Брюсселі зміни до цієї угоди. Зміни передбачають подальше спрощення у вимогах з подачі документів при наданні заявок на візи для журналістів та водіїв міжнародних вантажних і пасажирських перевезень, а також спрощення для технічного персоналу, який супроводжує журналістів, близьких рідних громадян однієї з країн ЄС, осіб, які супроводжують тих, хто подорожує з метою вирішення медичних проблем, представників громадянського суспільства, які направляються для участі у семінарах, тренінгах тощо, осіб, які їдуть для участі в міжнародних виставках, симпозіумах і семінарах тощо.

Zik.ua, 26 вересня 2012 року

Eurodeputowany uważa, że mimo wyników wyborów system wizowy zostanie uproszczony

Deputowany Parlamentu Europejskiego Paweł Zalewski (Grupa Partii Narodowych, Polska) ma nadzieję, że Parlament Europejski ratyfikuje uproszczony system wizowy z Ukrainą bez względu na wyniki wyborów.

Taką informację przekazał Zalewski podczas występu na konferencji zorganizowanej przez Europejskie Centrum Polityczne i Fundusz «Polityka Ukraińska».

«Mam nadzieję, że bez względu na wyniki wyborów ta umowa jest bardzo potrzebna i zostanie ratyfikowana przez Parlament» - powiedział. Deputowany zauważył, że Parlament Europejski zawiesił rozpatrzenie umowy o zmianie ustawy w sprawie uproszczenia systemu wizowego z Ukrainą, do zakończenia wyborów, ponieważ w Parlamencie Europejskim zabrzniały ostrzeżenia, że ratyfikacja w okresie przedwyborczym będzie wyglądała jak «prezent polityczny» rządzącej partii.

23 lipca bieżącego roku Minister Spraw Zagranicznych Ukrainy Kostiantyn Gryszczenko i Komisarz UE ds. Rozszerzenia i Polityki Europejskiej Sąsiedztwa Stefan Füle, podpisali w Brukseli zmiany do tej umowy. Te zmiany przewidują dalsze uproszczenie składania wniosków na wydanie wiz dziennikarzom i kierownikom międzynarodowego transportu towarowego i pasażerskiego oraz uproszczenie dla personelu technicznego towarzyszącego dziennikarzom, krewnym obywateli jednego z krajów UE i osób im towarzyszących, dla podróżujących w celu rozwiązania problemów medycznych, uczestników seminariów, szkoleń itp., osób biorących udział w wystawach międzynarodowych, sympozjach, seminariach itp.

Zik.ua, 26 września 2012 roku

Wynaleziono Formułę Miłości

Понад 20 lat temu dokonał tego Wołyński Oleksandr Wysockij.

Правіе тридцять років свого життя Олександр Висоцький з Волині, присвятив дослідженню біоритмів. Під кінець lat osiemdziesiątych ubiegłego wieku odkrył Formułę Miłości, która została oparta o zasadę kompatybilności біоритмів людей. О секретарх справ серцевых написав і опублікував две книжки: «Formuła Miłości: mit i rzeczywistość», «Moja Formuła Miłości». Dzisiaj Oleksandra Wysockiego gości «Monitor Wołyński».

«Pary o kompatybilnych біоритмах mniej się rozdzwą»

- **Panie Oleksandrze, czy Formuła Miłości została odkryta?**

- Według mnie, absolutna Formuła Miłości nie istnieje, ale prawo kompatybilności біоритмів partnerów najbardziej odpowiada temu kryterium. Natura człowieka posiada trzy podstawowe біоритми: intelektualny z okresem 32 dni, emocjonalny 27 dni i fizyczny o długości 22 dni. Zapoznaliśmy się z tą teorią w lutym 1983 roku, a po czterech latach zacząłem poważnie badać wpływ tych біоритмів na kompatybilność zakochanych. Studiowałem wtedy na akademii i cieszyłem się ze swoich obserwacji, analizowałem i wyciągałem wnioski. Moja Formuła Miłości określa się taką definicją: «Dla powstania, rozwoju i zachowania uczuć koniecznym (choć i niewystarczającym) jest to, żeby wszystkie біоритмы pary były maksymalnie kompatybilne».

- **Na Ukrainie i w całym świecie jest wiele rozwodów przez to, że kochanie mija i ludzie czują, że nie są potrzebni sobie nawzajem. Być może, byłoby mniej rozwodów, gdyby słuchano rad, których udziela Pan w swoich książkach?**

- Oczywiście, pary o kompatybilnych біоритмах mniej się rozdzwą, niż o niekompatybilnych. Jednak Formuła Miłości to nie jest panaceum. U podstaw stosunków leży psychologia człowieka, a zwłaszcza pragnienie, aby zrobić przyjemność kochanej osobie i otrzymać przyjemność od niej. Біоритmiczna kompatybilność partnerów nadaje ich relacjom skutoeczności, unikalności i niepowtarzalności. Aby zachować uczucia w drugim człowieku, należy oddawać mu swoją energię. Przy wzajemnym oddaniu, stosunki zachowują się i rozwijają, a przy «strzale w jedną bramkę» z biegiem czasu gasną.

- **W jaki sposób Pan analizuje біоритмы ludzi i w jakim stopniu one odzwierciedlają ludzkie jakości?**

- Біоритмы są u każdego człowieka (patologii nie badałem), jednak w zależności od ich stanu, czyli okresu pozytywnego czy negatywnego, zachowujemy się różnie. Dlatego analizując zachowanie osoby należy uwzględniać stan біоритмів.

- **Ilu ludziom Pan już zdążył pomóc?**

- W czasie analizy wpływu біоритмів na kompatybilność zbadałem kilkadziesiąt tysięcy par i komunikowałem z wieloma ludźmi. Ponadto, powyżej milion osób obejrzało moją stronę internetową... Zajmuję się tym, co uważam za niezbędne, czerpię z tego przyjemność, a ilość i jakość są łatwiejsze do oceny z zewnątrz.

- **O ile mi wiadomo, біоритмы badane są w różnych krajach.**

- Być może, chociaż, niestety, nie mam podobnie myślących. Teoria «trzech біоритмів» ma ponad sto lat, ale jest stosowana przez nielicznych. Brak też konsensusu w sprawie okresów біоритмів. A Formuła Miłości w nowoczesnym zakresie jest to w ogóle synteza біоритmologii, astrologii i psychologii.

«Jest wyjątkowa niezgodność Janukowycza z Tymoszenko w zakresie біоритmów»

- **Określanie kompatybilności ludzi według біоритмів można nie tylko odnieść do zakochanych, lecz także przyjaciół i kolegów w pracy?**

- Oczywiście, że tak. Najbardziej kompatybilność біоритмів ujawnia się w kochaniu, ale ona jest obecna wszędzie, gdzie powstają ludzkie relacje. Unikana jest niekompatybilność Janukowycza i Tymoszenko. Przez 25 lat mojej praktyki nie spotykałem małżeństw o podobnych współczynnikach.

- **Czy Pan wybiera sobie przyjaciół według metody kompatybilności біоритmów?**

- Każdy człowiek w naszym życiu pojawia się nieprzypadkowo. Niedawno zmarł mój przyjaciel. Poznałem się, gdy jeszcze nie słyszałem o біоритmach. Potem okazało się, że mamy bardzo wysoką kompatybilność. Utratę przyjaciela czułem nawet w płaszczyźnie fizycznej. Twórczość kompatybilnych wobec nas pisarzy, malarzy, kompozytorów jest odbierana lepiej, niż niekompatybilnych. Nawet tych, którzy nie są już wśród żywych.

- **Wiem, że Pan obecnie zajmuje się też astrologią. Co nas czeka w najbliższym czasie? Czy da się to przewidzieć przy pomocy gwiazd?**

- Astrologia jest ciekawą nauką. Ona wskazuje na pewne prawa i trendy w rozwoju jednostki i społeczeństwa. Wybór należy do nas. Od 2008 do 2016 roku potrwa konflikt Saturna, Urana, Neptuna i Plutona. Podobne sytuacje były w latach 1900-1910 i 1929-1937. Tak więc, mamy powody do rozumu o kryzysie światowym. Ale jak i jakimi wyjdziemy z tego okresu, zależy od nas samych.

Rozmawiał Wiktor JARUCZYK

Формулу кохання винайдено

Більше 20 років тому це зробив волинянин Олександр Висоцький.

Майже тридцять років свого життя вивченню біоритмів присвятив волинянин Олександр Висоцький. Наприкінці 1980-х він розробив «Формулу кохання», в основу якої було закладено принцип сумісності біоритмів людей. Про секрети сердечних справ він написав і видав дві книги: «Формула кохання: міф і реальність», «Моя Формула кохання». Сьогодні Олександр Висоцький – гість «Волинського Монітора».

«Пари з сумісними біоритмами розлучаються рідше»

- **Пане Олександр, отже, формула кохання винайдена?**

- На мою думку, абсолютної «Формули кохання» бути не може, але закон біоритмічної сумісності партнерів найбільше відповідає цьому критерію. У природі людини є три основні біоритми: інтелектуальний з періодом 32 днів, емоційний – 27 днів і фізичний тривалістю 22 дні. З цієї теорії я познайомився у лютому 1983 року, а через чотири роки почав серйозно досліджувати вплив цих біоритмів на сумісність закоханих. Тоді я навчався в інституті і з задоволенням спостерігав, аналізував і робив висновки. Моя «Формула кохання» має таке визначення: «Для народження, розвитку і збереження почуттів необхідно (хоч і не достатньо), щоб усі біоритми пари максимально співпадали».

- **В Україні та й усьому світі багато розлучень через те, що кохання проходить і люди відчувають, що не потрібні один одному. Можливо, розлучень було б менше, якби люди дослухалися до Ваших порад, які Ви пропонуєте у своїх книгах?**

- Звичайно, пари з сумісними біоритмами розлучаються рідше, ніж із несумісними. Але «Формула кохання» – не панацея. Основна стосунків – у психології людини, а саме у намаганні зробити приємність коханій людині і отримати від цього задоволення. Біоритмічна сумісність партнерів робить їхню взаємодію ефективною, унікальною і неповторною. Для того, щоб зберегти почуття в іншій людині, потрібно віддавати їй свою енергію. При взаємодії стосунки зберігаються і розвиваються, а при «трі в одні ворота» з часом згасають.

- **Яким чином аналізує біоритми людей і наскільки вони свідчать про якість людини?**

- Біоритми є у кожної людини (патологій я не досліджував), але залежно від їх стану, тобто позитивної чи негативної фази, ми поводимо себе по-різному. Тому при аналізі поведінки особи стан біоритмів потрібно враховувати.

- **Скільком людям уже встигли допомогти?**

- За час дослідження впливу біоритмів на сумісність я прорахував десятки тисяч пар, спілкувався з багатьма людьми. До того ж на моєму сайті більше мільйона переглядів... Я роблю те, що вважаю за потрібне, отримую від цього задоволення, а кількість і якість легше оцінити зі сторони.

- **Наскільки знаю, вивченням біоритмів займаються у різних державах.**

- Можливо, хоча, на жаль, у мене немає однодумців. Теорії «трех біоритмів» більше ста років, але її використовують одиниці. Немає однастайності щодо періодів біоритмів. А «Формула кохання» у сучасних підходах – це, узагалі, синтез біоритмології, астрології і психології.

«Унікальною є несумісність Януковича і Тимошенка за біоритмами»

- **Визначати сумісність за біоритмами можна не лише закоханих, а й друзів, колег по роботі?**

- Так, звичайно. Найбільше сумісність біоритмів проявляється у коханні, але вона присутня скрізь, де є взаємодія людей. Унікальною є несумісність Януковича і Тимошенка. Сімейний пар з такими коефіцієнтами за 25 років моєї діяльності мені не випало бачити.

- **Добираєте собі друзів також за методикою сумісності біоритмів?**

- Кожна людина у нашому житті невідпущена. Нещодавно у мене помер друг. Ми познайомилися, коли я ще і не чув про біоритми. Згодом виявилось, що у нас дуже висока сумісність. Втрату друга я відчував навіть у фізичному плані. Творчість сумісних з нами за біоритмами письменників, художників, композиторів сприймається краще, ніж несумісних. Навіть тих, кого вже немає серед живих.

- **Знаю, що нині займається також вивченням астрології? Що на нас чекає найближчим часом? Чи за допомогою зірок цього передбачити не можна?**

- Астрологія цікава наука. Вона вказує на певні закони і тенденції у розвитку особистості та суспільства. А вибір – за нами. З 2008 до 2016 року відбувається конфліктна взаємодія Сатурна, Урана, Неptуна і Плутона. Схожі ситуації були у 1900-1910 і 1929-1937 роках. Отже, підстави говорити про світову кризу є. Але як і якими ми вийдемо з цього періоду залежить від нас самих.

Розмовляв Віктор ЯРЧУК

Польський Інститут у Києві
в рамках програми заходів Премії ім. Казимира Малевича
запрошують на екскурсію

Київські місця Казимира Малевича

13 жовтня, субота, 12.00 – 15.00
27 жовтня, субота, 12.00 – 15.00

(зустріч біля Агентства УНІАН, вул. Хрещатик, 4)
Екскурсію веде Ганна Бура

Відомо, що Казимир Малевич не лише народився у Києві. Тут минуло його дитинство, тут він отримав перші уроки живопису, з Києвом пов'язані його найплідніші викладацькі роки й остання прижиттєва виставка. Натомість сьогодні пам'ять про перебування визначного митця в Києві є доволі невизначною, а безліч фактів лишаються маловідомими.

Два роки тому, прагнучи віднайти сліди забутої історії та відновити пам'ять міста про видатного художника, Фондація Центр Сучасного Мистецтва та Польський Інститут у Києві ініціювали створення екскурсійного маршруту «місцями Малевича». Маршрут розробила екскурсовод Ганна

Бура. У підготовці матеріалів брав участь український дослідник, автор книг, виставок і фільмів про Малевича – Дмитро Горбачов.

Екскурсійний маршрут розпочинається біля Олександрівського костіолу, де хрестили новонародженого Казимира, зупиняється в місцях, найбільш часто ним відвідуваних, та завершується в стінах Національної академії образотворчого мистецтва і архітектури, де Малевич викладав у 1928-30 роках.

Екскурсія відбувається в рамках мистецької премії ім. Казимира Малевича, заснованої 2008 року з нагоди 130-річчя від дня народження митця. Премія, ініціатором котрої став Польський Інститут у

Києві в партнерстві з Фондацією ЦСМ, – є свідченням пам'яті та визнання Казимира Малевича. Детальніше про Премію та умови участі читайте на сайтах CSM та Польського Інституту у Києві.

Тривалість екскурсії – 3 год.
Вартість – 25 грн.

Для участі в екскурсії необхідно попередньо зареєструватися за мейлом art@cca.kiev.ua або телефоном 044 501 94 61, обов'язково вказавши вибрану дату.

Кількість місць обмежена. Якщо Ви записались на екскурсію – не забудьте про це, будь ласка!

NATO nie zamierza naciskać na Janukowycza i psuć stosunki z Ukrainą

Zastępca Sekretarza Generalnego NATO ds. Bezpieczeństwa Gabor Iklody twierdzi, że Sojusz nie jest zainteresowany pogorszeniem stosunków z Ukrainą. Poinformował o tym w wywiadzie dla tygodnika «Dzierkało Tyżnia».

Na pytanie, czy NATO będzie wspierać presję na Prezydenta Wiktora Janukowycza, podobną do takiej, którą przewiduje rezolucja Senatu USA wobec Ukrainy, Iklody odpowiedział: «NATO nie jest zainteresowane zerwaniem stosunków z Ukrainą, ani tym, aby robić jakąkolwiek przerwę. Nasza organizacja jest żywo zainteresowana rozwojem stosunków z tym krajem. NATO potrzebuje Ukrainy, a wasz kraj potrzebuje Sojuszu».

Zastępca Sekretarza Generalnego NATO zauważył również, że Ukraina jest bardzo ważnym czynnikiem bezpieczeństwa euroatlantyckiego.

Przypominamy, że w ostatniej rezolucji USA wobec Ukrainy, wezwano Ukrainę do natychmiastowego uwolnienia byłej Premier Julii Tymoszenko i innych więźniów politycznych. Uchwała wezwała również Senat USA do nałożenia sankcji w postaci zakazu wydania wiam amerykańskich dla wszystkich osób zaangażowanych w areszt Tymoszenko.

W ukraińskim MSZ oświadczone, że rezolucja została przyjęta przy wątpliwej procedurze. Resort również wskazuje na deklaracyjny i niekonieczny charakter dokumentu. Z kolei, poseł od Partii Regionów Leonid Kożara poinformował, że uchwała została przyjęta przez «przekupionych» senatorów współpracujących z ukraińską opozycją.

Amerykański przywódca oznajmił, że na razie nie zamierza wprowadzać sankcji przeciwko Ukrainie.

Dzierkało Tyżnia, 29 września 2012 roku

Putin powiedział, że NATO jest reliktem czasów zimnej wojny

W piątek, 5 października, na spotkaniu z żołnierzami 201 rosyjskiej bazy wojskowej w Tadzysztanie, Prezydent Federacji Rosyjskiej Władimir Putin wyraził swoją opinię na temat NATO.

«Nie jest jasne, dlaczego NATO dotychczas istnieje. W znacznym stopniu jest to relikty czasów zimnej wojny» - powiedział Putin.

nej wsi. Sprzedał aktywny przemysłowy rosyjskiemu biznesmenowi Aliszerowi Usmanowu. Do 2011 roku prawie nie występował publicznie. Jest szefem «Georgian Dream».

– Ludzkość dotychczas nie wymyśliła niczego lepszego: wśród demokracji jest to Europa, a w gorsze: bezbezpieczeństwa – NATO – oświadczył Iwanishvili przed wyborami. – W tym kierunku będzie podążać też Gruzja.

Według oceny czasopisma «Forbes», Iwanishvili zajmuje 185 miejsce wśród najbogatszych ludzi świata o majątku \$5,5 mld. Od 1991 roku jest on obywatelem Rosji, od 2004 – obywatelem Gruzji, a od 2011 – Francji. Z powodu podwójnego zagranicznego obywatelstwa nie posiada paszportu gruzińskiego.

Gazeta po ukraiński, 5 października 2012 roku

«Rosja zamierza podporządkować Ukrainę» - powiedział były Ambasador USA

Po zaniknięciu demokracji na Ukrainie i pogorszeniu stosunków z Europą i USA, Kijów pozostanie sam na sam z Rosją, która zamierza podporządkować Ukrainę swoim wpływom.

Taką opinię na konferencji poświęconej wyzwaniom Ukrainy, wyraził były Ambasador USA na Ukrainie, analityk Brookings Institution Steven Pifer, donosi Głos Ameryki.

Według niego, mniemanie, że przez geopolityczną ważność Ukrainy Zachód przysmknie oczy na to, co się w niej dzieje, jest błędne.

Zapytany Pifer odpowiedział, że Rząd Ukrainy blednie w stosunkach z Zachodem, kiedy udaje, że jest gotów przybliżyć się do Rosji, jeśli Europa i USA będą nalegać.

«Dla ukraińskiego Rządu, dla Janukowycza i jego otoczenia zbliżenie z Rosją jest błędnym krokiem w wymiarze ogólnoeconomicznym, w wymiarze biznesu osobistego. To również stanie się zagrożeniem niepodległości Ukrainy. Natomiast koncesje Zachodu Janukowyczowi niczym nie grożą. Tak więc, jeśli Zachód przyjrzy się sytuacji, to nazwie pozycję Janukowycza bledowaniem» - powiedział Pifer.

Amerykański mówcy zgodził się, że presja wobec demokracji jest zagrożeniem dla samego Rządu Ukrainy i jest przeciwna interesom Prezydenta Wiktora Janukowycza.

Według ekspertów, źródło obecnych problemów Ukrainy tkwi w samej Ukrainie i możliwości wpływu na sytuację ze strony Zachodu, są ograniczone.

Uczestnicy konferencji podkreślali, że upadek demokracji na Ukrainie spowoduje zwiększenie presji na Kijów ze strony Rosji. Kijów pozostawiony bez wsparcia Europy, nie będzie w stanie się jej oprzeć.

Głos Ameryki, 1 października 2012 roku

Ogryzko wytłumaczył, dlaczego Ukraina dotychczas nie jest w NATO

Zachód ma podwójne standardy członkostwa Ukrainy w NATO.

O tym w czasie transmisji «Kanału 5» powiedział były Minister Spraw Zagranicznych Wołodymyr Ogryzko w odpowiedzi na pytanie, dlaczego za czasów jego kadencji, Ukraina faktycznie otrzymała plan działań dla wejścia, ale nie przystąpiła do Sojuszu.

W szczególności, Ogryzko zwrócił uwagę na rolę Rosji w tej kwestii.

«Dla Rosji oznaczałoby to ostateczną utratę nadziei na odrodzenie imperium. To jest to, co przecina Rosji wszelkie plany na przyszłość. Dla Zachodu, niestety, to też jest gra w podwójne standardy, przekonywałem się o tym niejednokrotnie. Tak więc, jest to kombinacja tych czynników, które nie pozwoliły nam w 2008 roku osiągnąć celu. I oczywiście, jeszcze jest piąta kolumna, obecna na Ukrainie. Ona karmi się ze znanych źródeł i robi wszystko, abyśmy nie zdołali prawdziwej niepodległości» - uważa polityk.

Na pytanie o tym, czy rzeczywiście kraje członkowskie NATO nie są zainteresowane w przystąpieniu Ukrainy do NATO, Ogryzko odpowiedział: «Tam po prostu są siły, które na obecnym etapie są przekonane, że „przymilanie się” Rosji jest dla nich większym plusem. Ale radziłbym tym politykom zająć się do podręczników z historii».

Gazeta.ua, 29 września 2012 roku

NATO nie ma zamiaru tиснути на Януковича і псувати відносини з Україною

Помічник генсека НАТО з питань нових викликів безпеки Габор Іклودی стверджує, що Альянс не зацікавлений у погіршенні відносин з Україною. Про це він повідомив в інтерв'ю для «Дзеркала тижня».

На питання, чи може НАТО підтримати заходи щодо тиску на президента Віктора Януковича, подібні тим, які схвалив Сенат США в резолюції щодо України, Іклودی відповів: «НАТО не зацікавлене в розриві відносин з Україною, в тому, щоб робити якусь паузу. Наша організація широк зацікавлена у розвитку відносин з нею. НАТО має потребу в Україні, а вашій країні необхідний альянс».

Помічник генсека НАТО також зазначив, що Україна є надзвичайно важливим чинником євроатлантичної безпеки.

Нагадаємо, у нещодавній резолюції США щодо України міститься заклик негайно звільнити экс-прем'єра Юлію Тимошенко й інших політ'язнів. Також в резолюції йдеться про заклики Держдепу США виставити санкції у вигляді заборони на видачу віз усім особам, причетним до укладення Тимошенко.

В українському МЗС заявили, що резолюція була прийнята за сумнівної процедури. У відомстві вказали також на декларативний і необов'язковий характер документа. У свою чергу, депутат від Партії регіонів Леонід Кожара заявив, що резолюцію прийняли «проплачені» сенатори, що працюють на українську опозицію.

Америкаанські керівництво заявило, що поки не має наміру вводити санкції проти України.

Дзеркало тижня, 29 вересня 2012 року

Путін заявив, що НАТО – атавізм часів холодної війни

У п'ятницю, 5 жовтня, на зустрічі з військовослужбовцями 201-ї російської військової бази в Таджикистані президент РФ Володимир Путін висловив свою думку з приводу НАТО.

«Для чого воно (НАТО) існує донині – незрозуміло. Це, значною мірою, атавізм часів холодної війни», - заявив Путін.

Російський президент зазначив, що Росія хотіла б, щоб НАТО не виходило за рамки своєї статутної діяльності, не розширювало

сферу своєї діяльності і не ставало глобальною організацією. У Москві зацікавлені, щоб НАТО якнайшвидше трансформувалося, «наші партнери з НАТО кажуть, що вони, нібито, трансформуються в політичну організацію. Швидко б вони трансформувалися в суто політичну організацію».

Також Путін підтвердив, що розширення НАТО «сприймали і будуть сприймати з обуренням заанексованими». Він підкреслив, що Росія «повинна буде вибудовувати свою оборонну політику таким чином, щоб купірувати загрози, які створює НАТО для її територій».

Нагадаємо, колишній державний секретар США Генрі Кіссінджер виступив проти вступу України в НАТО. При цьому він вважає, що Україні необхідно стати членом Європейського Союзу і зберегти добрі відносини з Росією.

Ukrainews.com, 5 жовтня 2012 року

«Людство нічого кращого не вигадало за Європу та НАТО»

Лідер коаліції «Грузинська мрія» Бідзіна Іванішвілі народився 18 лютого 1956 року в селі Чорвіла краю Імеретія. Закінчив інженерно-економічний факультет Тбіліського університету, аспірантуру – в Москві. Кандидат економічних наук.

Бізнес почав 1987 року з кооперативу з виробництва армованих шлангів. Торгував комп'ютерами у Тбілісі та Москві. 1990-го утворив банк «Русский кредит». 1994-го виїжджає до США, а тоді – до Франції, де купує нерухомість. 1997-го засновує холдингову компанію «Металінвест», що працює з промисловими активами й нерухомістю. За п'ять років створив мережу аптек «Доктор Столетов».

2004-го перебирається жити до рідного села. Продає промислові активи російському бізнесменові Алішєру Усманову. До 2011 року майже не з'являється на публіці. Очолює «Грузинську мрію».

– Людство досі нічого кращого не вигадало: серед демократій – це Європа, а у плані безпеки – НАТО, – заявив Іванішвілі перед виборами. – Туди і прагнуть Грузія.

За рейтингом журналу «Форбс» Іванішвілі посідає 185-е місце серед найбагатших людей світу зі статком \$5,5 млрд. Від 1991-го – громадянин Росії, від 2004-го – громадянин Грузії, від 2011-го – Франції. Через подвійне іноземне громадянство не має грузинського паспорту.

Газета по-українськи, 5 жовтня 2012 року

«Росія має намір підпорядкувати Україну», - экс-посол США

Через згортання демократії в Україні і погіршення стосунків з Європою та США Київ залишиться наодинці з Росією, яка налаштована підпорядкувати Україну своєму впливу.

Таку думку на конференції, присвяченій викликам, що стоять перед Україною, висловив колишній посол США в Україні, аналітик Інституту Брукінгс Стивен Пайфер, повідомляє «Голос Америки».

За його словами, думка, що геополітична важливість України дозволить Заходу закрити очі на те, що відбувається в ній, – помилка.

Відповідаючи на питання, Пайфер заявив, що уряд України бledує у стосунках із Заходом, коли вдає, що готовий зблизитися із Росією, якщо Європа та США наполягатимуть на своєму.

«Для українського уряду, для Януковича та його кола зближення з Росією – поганий крок в загальноекономічному вимірі, у вимірі особистого бізнесу. Це також поставить під удар і суверенітет України. Поступки Заходу нічим таким Януковичу не загрожують. Тож якщо Захід розуміє ситуацію, то назве позицію Януковича бledфом», - сказав Пайфер.

Америкаанські доповіді погодилися, що наступ на демократію загрожуватиме самій українській владі та грає проти інтересів президента Віктора Януковича.

На думку експертів, джерело нинішніх проблем України знаходиться в самій Укра-

їні, і можливості впливу на ситуацію з боку Заходу є обмеженими.

Учасники конференції наголосили, що згортання демократії в Україні обернеться посиленням тиску на Київ з боку Росії, якому Київ, залишившись без підтримки Європи, просто не зможе протистояти.

Голос Америки, 1 жовтня 2012 року

Огрізко пояснив, чому Україна досі не в НАТО

Зхід має подвійні стандарти щодо членства України в НАТО.

Про це в ефірі «5 каналу» розповів експерт закордонних справ Володимир Огрізко, відповідаючи на запитання про те, чого за його перебування на посаді країна, фактично отримавши план дій щодо вступу, так не вступила в альянс.

Зокрема, Огрізко наголосив на ролі Росії у цьому питанні.

«Для Росії це означає остаточну втрату надії на відродження імперії. Це те, що відрізає Росії будь-які плани на майбутнє. Для Заходу це, на жаль, також гра в подвійні стандарти, але я в цьому переконався не один раз. Отже, це комбінація цих факторів, які не дали нам у 2008 році досягти мети. І, звичайно, це п'ята колона, яка є в Україні. Вона годувалася з відомих джерел і робить усе, щоб ми не стали, нарешті, насправді незалежними», - вважає політик.

На запитання про те, чи країни-члени НАТО насправді не зацікавлені у членстві України, Огрізко додав: «Там просто є сили, які на цьому етапі вважають, що задобровільного вступу Росії для них є більшим плюсом. Хоча я радий би таким політикам дивитися підручники з історії».

Gazeta.ua, 29 вересня 2012 року

NATOSCOPE 2012

Rosyjski Prezydent zauważył, że Rosja pragnie, żeby NATO nie przekraczało ram swojej działalności statutowej, nie poszerzało sfery swojej działalności i nie zamieniało się w organizację globalną. Moskwa jest zainteresowana tym, aby NATO jak najszybciej przekształciło się, «nasi partnerzy z NATO mówią, że ponoc transformują się w organizację polityczną. Niechaj szybciej następuje transformacja w organizację wyłącznie polityczną».

Putin potwierdził, że poszerzenie NATO «jest i będzie odbierane z uzasadnionym niepokojem». Zauważył również, że Rosja «będzie musiała budować swoją politykę obronną w ten sposób, by blokować zagrożenia stwarzane przez NATO dla jej terenów».

Przypominamy, że były Sekretarz Stanu USA Henry Kissinger wystąpił przeciwko przystąpieniu Ukrainy do NATO. Uważa jednak, że Ukraina powinna stać się członkiem Unii Europejskiej i zachować dobre stosunki z Rosją.

Ukrainews.com, 5 października 2012 roku

«Ludzkość nie wymyśliła niczego lepszego od Europy i NATO»

Lider koalicji «Georgian Dream» Bідзіна Іванішвілі urodził 18 lutego 1956 w miejscowości Chorwila regionu Імереті. Ukończył studia na Wydziale Inżynierii Ekonomicznej w Tbilisii, wyższe – w Moskwie. Zrobił doktorat z ekonomii.

Biznes założył w 1987 roku. Jego firma produkowała węże zbrojone. Sprzedawał komputery w Tbilisii i Moskwie. W 1990 roku założył bank «Rosyjski Kredyt». W 1994 roku przeprowadził się do USA, później do Francji, gdzie kupował nieruchomości. W 1997 roku założył spółkę holdingową «Metaloinvest», która pracuje z aktywami przemysłu i nieruchomości. Po pięciu latach stworzył sieć aptek «Doktor Stoletow».

W roku 2004 przeniósł się do swojej rodzin-

Perła Zachodniej Ukrainy

Na mapie Świata istnieje miasto, którego nazwa łacińska brzmi Leopolis, w jidysz קירענבערג, po niemiecku Lemberg, a po rosyjsku Львов. Ormianie mówią na to miasto – Լւմլի, a Ukraińcy nazywają go Львів. Dla Polaków najmiłszą nazwą zawsze będzie Lwów.

Uważa się, że założycielem Lwowa był Daniel Halicki, książę Halicki i Wołyński, który miał nazwać to miasto imieniem swojego syna Lwa. Natomiast archeolodzy twierdzą, że założenie ok. 1250 r. grodu przez Daniela było jego odbudową po najazdzie Batu-chana z 1240 r.

Około roku 1272 Lwów stał się stolicą Rusi Halicko-Włodzimierskiej, a w 1340 miasto zostało przyłączone do Polski. W roku 1356 król Kazimierz III przeniósł założenie miejskie Lwowa na teren dzisiejszego Starego Miasta i lokował go na prawie magdeburskim. W 1998 r. Stare Miasto we Lwowie, razem z Wysokim Zamkiem, Podzamczem i Soborem Świętego Jura, zostało wpisane na Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO. Podstawą wpisania Starego Miasta we Lwowie na Listę, uznano zachowanie średniowiecznej topografii miejskiej oraz zabytków, pozostawionych przez różne społeczności etniczne, które zamieszkiwały miasto w różnych okresach jego historii. Lwów - to jedyne miasto na świecie, gdzie w jednym czasie, działają katolickie arcybiskupstwa należące do trzech obrządków: łacińskiego, ormiańskiego i greckokatolickiego.

Granice Starego Miasta Lwowa wyznaczają: Prospekt Swobody (niegdyś Wały Hetmańskie), plac Ośmiomyśla (niegdyś plac Krakowski), ulica Podwałe, plac Mytny (wcześniej - plac Cłowy) oraz plac Halicki. Na tym terenie prawie każdy budynek jest zabytkowy i ma własną bogatą historię. Sercem Starego Miasta jest Rynek, wytyczony pod koniec XIV w. Mierzy on 142x129 m i otoczony jest 44 kamienicami reprezentującymi różne style architektoniczne: od renesansu po modernizm. Pośrodku Rynku stoi Ratusz, wybudowany w latach 1827-1835 za astronomiczną wówczas sumę 1 mln. złotych w tzw. austriackim stylu koszarowym: praktycznym i pozbawionym walorów estetycznych. Z tego powodu, Ratusz uważany był za budowlę brzydkią i nazywano go „ohydny czworobokiem z kominem pośrodku”. Ozdobą lwowskiego Rynku są studnie-fontanny z XIX w., znajdujące się w każdym narożniku placu i ozdobione postaciami z mitologii klasycznej.

Z zabytków architektonicznych Starego Miasta szczególną uwagę trzeba zwrócić na Katedrę Łacińską. Jest to prawdopodobnie jedyna budowla gotycka we Lwowie. Wszystkie inne spłonęły w pożarze w 1527 r. Katedrę założono w XIV w. na miejscu cerkwi Zaśnięcia Najświętszej Maryi Panny. Obecne kształty Katedra otrzymała w XVIII w., dzięki licznym przebudowom. Wzniesiono 65-metrową wieżę, zwieńczoną hełmem rokokowym, wymieniono ołtarze, wykonano barokowe malowidła i rzeźby.

Na dawnym cmentarzu obok katedry, znajduje się jeden z najcenniejszych zabytków miasta - kaplica Boimów (rodziny lwowskich kupców węgierskiego pochodzenia) z 1615 r. Jest ona uważana za najwybitniejsze dzieło architektury manierystycznej w Europie Środkowej. Ściany zewnętrzne kaplicy pokrywa bogata dekoracja ornamenta. Wnętrze, a zwłaszcza czasza kopuły, było wzorowane na Kaplicy Zygmuntowskiej w Katedrze Wawelskiej.

Ośrodkiem życia kulturalno-społecznego Ormian Lwowa była Katedra Ormiańska, zbu-

dowana w 1363 r. na planie krzyża greckiego. W XV-XVI w. Katedrę nieco przebudowano. W 1571 r. postawiono obok niej dzwonnice w formie ośmiościanu zwieńczonego hełmem. W XVIII w., w stylu baroku europejskiego, zostało przebudowane wnętrze Katedry. Od świątyni biegnie ulica Ormiańska, przy której powstały w XIV w. pierwsze świeckie budowle. Domy Ormian były wyłącznie 1-2-pietrowe. Budowano je przeważnie z kamienia i wypalanej cegły. Zabudowa ulicy Ormiańskiej była jedną z najlepszych we Lwowie. Już w XV w. była to ulica brukowana, zaopatrzona w wodę, kanalizację i zlew.

Sobór Świętego Jura - to katedralna cerkiew greckokatolickiej metropolii halickiej. W latach 1946-1990, kiedy na Ukrainie kościół greckokatolicki działał w podziemiu, sobór pełnił funkcję katedry prawosławnej patriarchatu moskiewskiego. Sobór Świętego Jura został zbudowany w XVIII w. na miejscu wcześniejszej gotyckiej świątyni z XIV w. Architektoniczną perełką Katedry jest połączenie włoskiego baroku z tradycyjnym ukraińskim układem przestrzennym oraz bogate zdobienie rzeźbami. Cały zespół budów przy soborze, otoczony murem, obejmuje, oprócz Katedry, także XVIII-wieczne: dzwonnice, budynki kapituły oraz pałac metropolitów.

Na Listę Światowego Dziedzictwa wpisane są, jak zaznaczono wcześniej, także **Wysoki Zamek i Podzamcze**. Wysokim Zamkiem nazywane jest wzgórze w północno-wschodniej części Lwowa. Nazwę swoją otrzymało od drewnianego zamku, wzniesionego tam około 1251 r. przez Daniela Halickiego. Na miejscu tego zamku w II poł. XIV w. polski król Kazimierz III Wielki postawił swój warowny gotycki zamek królewski. W 1704 r. zamek został zdobyty i zniszczony przez wojska szwedzkie pod wodzą króla Karola XII. Po zajęciu Lwowa przez Austriaków, w 1772 r., większość murów zamkowych została rozebrana. W latach 1869-1890 r., w celu uczczenia 300-lecia Unii Lubelskiej, na ruinach jednej z baszt zamku usypano Kopiec Unii Lubelskiej. Do dziś zachował się tylko fragment jednej ze ścian zamkowych.

Podzamcze - to obecnie dzielnica mieszkaniowa na północ od Wysokiego Zamku. W średniowieczu było przedmieściem Lwowa, zachowało się więc tutaj dużo śladów życia i rozwoju dawnej osady, rozrastania się miasta. W XIX-na początku XX w. ta dzielnica nazywana była Hawryliwką (od rodziny Gabrieli, która miała folwark w tej miejscowości). Swoją obecną nazwę Podzamcze otrzymało po wybudowaniu tam kolei i otwarciu dworca o takiej nazwie.

Lwów jest prawdziwą perłą Ukrainy Zachodniej i nie da się w jednym artykule opisać wszystkich jego atrakcji. Wabi nas nie tylko wspaniałą architekturą, ale i cudownym aromatem kawy i czekolady, licznymi muzeami, teatrami, galeriami artystycznymi. Lwów słynie ze swojej bohemy i patriotyzmu, jest wesoły i poważny, młody i dawny. Żeby poznać jego urok, trzeba tam po prostu pojechać i to na dłużej.

Natalia KATRENCIKOVA

Перлина Західної України

На мапі світу є таке місто, яке латинською називається Leopolis, на ідиші - קירענבערג, німецькою - Lemberg, а російською - Львов. Вірмени називають це місто Լւմլի, а українці - Львів. Для поляків наймилішою назвою завжди буде Lwów.

Засновником Львова традиційно вважають славетного Данила, князя Галицького і Волинського, що назвав це місто на честь свого сина Лева. Археологи ж стверджують, що заснування міста Данилом Галицьким приблизно в 1250 р. було насправді його відбудовою після набігу хана Батия у 1240 р.

Приблизно в 1272 р. Львів став столицею Галицько-Волинського князівства. У 1340 р. місто було приєднано до Польщі. У 1356 р. король Казиміж III переніс поселення на терени нинішнього історичного центру Львова і надав містові магдебурзьке право. У 1998 р. історичний центр Львова (Старе місто), разом із Високим замком, Підзамчем і Собором Святого Юра, було внесено до Списку світової спадщини ЮНЕСКО. Підставою внесення львівського Старого міста до цього списку було визнано збереження середньовічної міської топографії та пам'яток, залишених різними етнічними групами, що жили у місті в різні періоди його історії. Львів - це єдине у світі місто, де одночасно діють католицькі архієпископства трьох різних обрядів: латинського, вірменського та греко-католицького.

Межі Старого міста у Львові окреслюють: проспект Свободи (раніше він носив назву Вали Гетьманські), площа Осмиomyсла (колись - Краківська площа), вулиця Підвала, Митна площа (раніше - Головна площа) та Галицька площа. На цьому терені майже кожен будинок - це пам'ятка архітектури з власною багатогранною історією. Серцем Старого міста є площа Ринку розміром 142x129 м, закладена наприкінці XIV ст. Її оточують 44 кам'яниці, збудовані у різних архітектурних стилях: від ренесансу до модернізму. Посеред Ринку стоїть Ратуша, збудована у 1827-1835 рр. за астрономічною для того часу сумою 1 млн. злотих у так званому австрійському казарменному стилі: практичному, позбавленому естетичної вишуканості. З цього приводу Ратушу довго вважали бридкою будівлею, називали «огидним чотирикутником з коїном посередині». Окраса львівського Ринку - чотири студні-фонтани з XIX ст., оздоблені скульптурами героїв античної міфології, що знаходяться на кожному розі площі.

З архітектурних пам'яток Старого міста особливу увагу треба звернути на Латинський кафедральний собор, який є чи не єдиною готичною будівлею Львова. Всі інші знищила пожежа у 1527 р. Латинський кафедральний собор було закладено у XIV ст. на місці церкви Успіння Пресвятої Діви Марії. Сучасних своїх обрисів святилища набула у XVIII ст. завдяки чисельним перебудовам: було поставлено 65-метрову вежу, увінчану рококовим куполом, змінені вітари, виконано барокові розписи та статуї.

На колишньому кладовищі поблизу собору знаходиться одна з найцінніших пам'яток міста - каплиця Боїмів (родина львівських купців угорського походження) з 1615 р. Її вважають найбільшим шедевром маньєристичної архітектури у Центральній Європі. Зовнішні стіни каплиці декоровано багатим орнаментом. Зразком прекрасного внутрішнього вигляду каплиці, зокрема якщо брати чашу її купола, стала Зигмунт-

ська каплиця на Вавелі.

Осередком соціально-культурного життя вірменів Львова був Вірменський кафедральний собор, збудований у 1363 р. у формі грецького хреста. У XV-XVI ст. собор було дещо перебудовано. Зокрема, у 1571 р. біля нього зведено дзвіницю-октаєдр, увінчану куполом. У XVIII ст. внутрішнє оздоблення храму набуло барокових рис. Від собору відходить вулиця Вірменська, перші світські будівлі на якій з'явилися у XIV ст. Будинки вірмен були тільки одно-двоповерхові, переважно із каміння та випаленої цегли. Забудова вулиці Вірменської була однією з найкращих у Львові. Вже у XV ст. на ній було бруківка та каналізація.

Собор Святого Юра - це кафедральний храм греко-католицької Галицької метрополії. У 1946-1990 рр., коли греко-католицька церква в Україні діяла у підпіллі, собор був кафедральним храмом Православної церкви Московського Патріархату. Собор Святого Юра було збудовано у XVIII ст. на місці готичного храму з XIV ст. Архитектурна родзинка собору - поєднання італійського бароко із традиційним українським плануванням, а також багате оздоблення скульптурами. До складу оточеного муром храмового комплексу, окрім самого собору, входять також дзвіниця з XVIII ст., будинки капітули та палац митрополитів.

До Списку світової спадщини внесено, як зазначено вище, також **Високий замок і Підзамче**. Високим замком називають пагорб у північно-східній частині Львова. Своєю назвою цей пагорб отримав від дерев'яного замка, збудованого Данилом Галицьким приблизно у 1251 р. На місці того замку у II пол. XIV ст. польський король Казиміж III Великий поставив свій укріплений готичний королівський замок. У 1704 р. замок здобули і знищили шведські війська під проводом короля Карла XII. Після переходу Львова під владу Австрії у 1772 р. більшість мурів замку розібрали. У 1869-1890 рр., з метою відзначення 300-річчя Люблінської унії, на руїнах однієї з веж замку насипано Копець Люблінської унії. Дотепер зберігся тільки фрагмент однієї зі стін замку.

Підзамче зараз - один із житлових районів на північ від Високого замку. У середньовіччя тут було передмістя Львова, багато слідів якого збереглося донині. У XIX - на початку XX ст. цю територію називали Гаврилишкою (від родини Габрієлі, яка мала там філіварок). Своєю сучасною назвою Підзамче отримало після того, як там було збудовано залізницю і відкрито вокзал із такою назвою.

Львів - це справжня перлина Західної України і у одній статті неможливо описати усі його цікавинки. Він вабить до себе не лише винятковою архітектурою, але і чудовими ароматами кави і шоколаду, численними музеями, театрами, художніми галереями. Львів славиться як місто божественне і патріотичне, веселе і поважне, молоде і давне. Щоб пізнати чар цього міста, треба туди просто поїхати. І то надовго.

Natalia KATRENCIKOVA

PRASA // РОБОТА

Луцький міський центр зайнятості

Посада	З/П	Вимоги
адміністратор	1 102	робота в ресторані з виконанням обов'язків виконавчого директора
арматурник (виробництво залізобетонних і бетонних виробів та конструкцій)	1 500	виготовлення залізобетонних конструкцій для будівництва
архітектор	1 800	знання 3D MAX
бармен	1 200	робота у кафе попередньо телефонувати
бармен	1 102	робота у барі, режим роботи тиждень через тиждень, бажано про співбесіду домовлялись у телефонному режимі
бармен	1 102	робота в магазині-кафе
бармен	1 200	робота в ресторані
бармен	1 102	робота у барі режим роботи тиждень через тиждень, бажано про співбесіду домовлялись у телефонному режимі
бармен	1 200	робота в барі
бармен	1 102	робота на літньому кафе
бармен	1 200	робота в ресторані, можливе працевлаштування студентів
бармен	1 500	робота в барі графік - тиждень через тиждень, з/п від 100 грн. в день
бетоняр	1 102	вміння працювати з бетономішувальними установками, режим роботи з 09-18 год.
бляхар	1 500	виготовляти вироби із жести (підвіконня зовнішні, металеві відливи)
бруківник	2 000	вміння викладати бруківку, робота на об'єктах по м.Луцьку та в межах Волинської області
бруківник	2 000	вкладання бруківки по об'єктах м.Луцька та прилеглих територій
бухгалтер	1 700	Бухгалтер на виробництві, знання 1С Бухгалтерії, 7версія, проведення калькуляції на пошиття дитячого одягу
вагар	1 200	Відпуск сировини та спецій для виробництва та реалізації м'ясної продукції.
вагар	1 200	Відпуск сировини та спецій для виробництва та реалізації м'ясної продукції.
вальник лісу	3 500	вирубка та зачистка придорожніх лісосмуг по районах області, забезпечують дозвіл на роботу по Володимир-Волинському р-н., Ковельському р-н., та м.Нововолинську...
вантажник	1 113	робота на базі з реалізації безалкогольних напоїв
вантажник	1 400	завантаження та розвантаження скляної тари для виробництва пива на автомобіль
вантажник	1 200	вантажник будівельних матеріалів (цемент, гіпсокартон)
вантажник	1 615	вантажник сміттєвоза
вантажник	1 200	Навантаження та розвантаження вантажів та кондитерських виробів
верстатник деревообробних верстатів	1 500	розпилювання дуба-кругляка на ламель
верстатник деревообробних верстатів	1 500	виготовлення дошок, брусків виробів з пиломатеріалів, доставка до місця роботи транспортом підприємства.
верстатник деревообробних верстатів	1 200	досвід роботи на деревообробних верстатах, відповідальність
верстатник деревообробних верстатів	1 500	розмелювання дуба-кругляка на ламель, бажана наявність телефону, передбачена додаткова оплата праці
верстатник широкого профілю	1 800	робота в цеху по виготовленню готової продукції целюлозно-паперового виробництва
виконавець робіт	2 000	знання ППЦБ, робота на будівництві в межах області
виконавець робіт	2 000	контроль та організація будівельно-монтажних робіт, попередньо телефонувати
виробник м'ясних напівфабрикатів	1 111	робота в гіпермаркеті по графіку змінності з одноразовим харчуванням
Вишивальник	1 300	робота у салоні рукоділля, машина вишивка, високий рівень якості вишивки, художні навички, відповідальність
водій автотранспортних засобів	2 000	поїздки в межах області автомобілями різних марок
водій автотранспортних засобів	1 105	Перевезення вантажів за кордон, наявність категорії Е, відповідальне ставлення до роботи.
водій автотранспортних засобів	1 110	робота на автомобілі МАЗ(молоковоз), режим роботи з 08,30 до 17,30 години.

Посада	З/П	Вимоги
водій автотранспортних засобів	1 200	поїздки за кордон на вантажному автомобілі «Рено»
водій автотранспортних засобів	1 300	робота на різних марках автомобілів з суміщенням посади слюсара-ремонтника
водій автотранспортних засобів	3 500	керування автомобілем КАМАЗ по районах області, (перевезення деревини після зачищення придорожніх лісосмуг).
водій автотранспортних засобів	1 500	Водій автомобіля МАЗ (самоскид)
водій автотранспортних засобів	1 500	робота на автобусі ПАЗ- 32054, 4234, по маршруту Луцьк-Заболотці, бажано проживання в районі 40-го кварталу
водій автотранспортних засобів	1 600	робота на вантажному автомобілі DAF XF95 рефрижиратор, поїздки за кордон
водій автобуса	2 018	молоковоз «ІАЗ», відрядження по області
тролейбус	2 018	тролейбуси «Богдан», «ЗіУ», «ІОМЗ»
геодезист	1 500	знання програми Autocad, навички роботи з тахеометром
головний бухгалтер	1 300	знання 1-с Бухгалтерії, версія 7.7, податкового обліку, ведення бух. обліку у сфері торгівлі
головний інженер	2 000	знання ППБ, робота на будівництві в межах області
головний інженер	1 999	функції головного енергетика (5 група по електробезпеці), забезпечення функціонування систем газопостачання, котельні
головний фахівець з енергосистем	1 102	Знання програмного забезпечення «Alplan», можливе застосування неповного робочого часу
двірник	1 188	проживання в районі вулиці Ковельської
двірник	1 108	прибирання території
Дизайнер-виконавець	1 200	виконання технічного дизайну по фотовідеову, вміння складати пакети, знання дизайнерських програм, робота у сфері поліграфії
документознавець	2 050	володіння основами діловодства, знання іноземних мов
дорожній робітник	2 000	кладка асфальту по пр-т. Грушевського
Друкар офсетного плоского друкування	1 500	робота у сфері поліграфічної діяльності
економіст	1 700	розробка планів будівництва, складання кошторисів
Електрогазозварник	2 200	Зварювання металевих конструкцій, попередньо телефонувати.
Електрогазозварник	1 500	робота на будівництві в межах Волинської області
Електрогазозварник	1 800	Підготовка деталей до зварювання. Зачистка швів після зварювання і різання. Підготовка газових балонів до роботи. Газове зварювання деталей із чавуна, сталі, кольорових металів.
Електрогазозварник	1 200	Вміння варити на бору, без шкідливих звичок, виготовлення церковної утварі
Електрогазозварник	1 500	ремонт автомобілів
Електрогазозварник	1 741	дугове електрозварювання труб
Електрогазозварник	1 102	зварка та ремонт автобусів і автомобілів
Електрогазозварник	1 200	робота на об'єкті у Геріатричному пансіонаті
електрозварник на автоматичних та напіваавтоматичних машинах	1 120	Промислове будівництво, вміння зварювання за методом №135, №136(швів, арматури, труб). Навички читання креслень. Робота на напіваавтоматичних машинах.
електрозварник на автоматичних та напіваавтоматичних машинах	1 102	виконувати роботу зварювання та рихтування автотранспорту, попередньо телефонувати запитувати Віктора Ярославича
Електрозварник ручного зварювання	2 000	ремонт тролейбусів та автобусів
електромеханік з ліфтів	1 200	Обслуговування житлових будинків в районі 33 кварталу.
електромонтажник силових мереж та електроустаткування	1 900	монтаж силових мереж та електроустаткування, відрядження в межах України, бажано випускника ВПУ № 9
електромонтер з ремонту та обслуговування електроустаткування	1 700	посвідчення електромонтера
електромонтер з ремонту та обслуговування електроустаткування	1 805	Мостобудування. Наявність допуску до роботи з високою напругою
електрослюсар (слюсар) черговий та з ремонту устаткування	1 600	ремонт парових прасок, освітлювальної мережі в розкрійному цеху

Посада	З/П	Вимоги
Завідувач відділу (самостійного)	1 415	Організовувати та контролювати роботу відділення Інфекційних хвороб, проводити прийомні хворих, наявність сертифіката спеціаліста Інфекційні хвороби.
завідувач складу	1 500	досвід роботи на виробництві меблів, знання матеріалів (складових частин) для виготовлення меблів, попередньо телефонувати, домовитись про співбесіду
завідувач складу	1 800	Прийом-видача товару зі складу згідно накладних, перевірка якості товару, виписка товарних накладних, матеріальна відповідальність.
закрійник	1 400	розкрій трикотажних виробів
зоотехнік	2 200	зоотехнічні роботи на тваринницькій фермі
інженер	2 000	експлуатація та ремонт електрообладнання (пожежні сигналізації та інш.), бажано допуск до 1000Вт
інженер з нормування праці	1 560	вміння читати креслення, режим роботи з 08.30-17 год.
Інженер з пожежної безпеки	1 430	участь в тендерах, можливі відрядження по області
Інженер-будівельник	3 000	виконання геодезичної зйомки, знання програми «АВТОКАД» навички роботи з тахеометром
інженер-землепосадник	3 000	знання програми Autocad, ГІС
інженер-конструктор (механіка)	3 000	Направляти на співбесіду осіб зі знанням програм «Автокад», «Компас»
касір торговельного залу	1 300	робота касира в кафе
касір торговельного залу	1 135	робота в гіпермаркеті
касір торговельного залу	1 110	робота в супермаркеті
керуючий магазином	1 850	Знання товарознавства, програми Eshop.
кондитер	1 500	виготовлення тістечок, тортів, кексів, рулетів, печива
кондитер	1 102	робота у барі, режим роботи тиждень через тиждень, бажано про співбесіду домовлялись у телефонному режимі
кондитер	1 102	виконувати роботу пекаря-кондитера, випічка печива, тортів, короваю, вміння оздоблювати короваї
кондитер	1 102	робота в кондитерському цеху ресторану
Кондуктор громадського транспорту	1 270	робота в тролейбусах і маршрутках, перша зміна з 06.00 ранку
кравець	1 110	вміння кроїти та шити, виготовлення ортопедичних виробів (робота з тканиною та шкірою), режим роботи з 10-19 год.
кухар	1 500	кухар-універсал, приготування суши
кухар	1 500	Вміння складання технологічних витрат продуктів харчування, відповідальне ставлення до роботи
кухар	1 102	помічник кухаря (холодні страви, миття посуду),
кухар	2 000	робота на кухні з видачі страв в ресторани, застосовується преміальна оплата праці
кухар	1 300	Робота в кафе. Режим роботи з 11.00 до 23.00 (тиждень через тиждень)
кухар	1 102	робота в ресторані
кухар	1 110	кухар гарячого цеху, ресторан «Джерела» (с.Ромашківка), можливе працевлаштування студентів
кухар	1 200	робота в барі
кухар	1 500	робота в барі, графік - тиждень через тиждень, з/п від 100 грн. в день
кухонний робітник	1 150	Підготовка продуктів для приготування перших, других страв та салатів. Режим роботи з 11.00 до 23.00 через тиждень.
кухонний робітник	1 200	робота в барі
лакувальник	1 600	поліграфічне виробництво, закладати картон, папір в верстат, настройка обладнання
Листоноша (поштар)	1 215	доставка пошти, пенсій, товарів на родного споживання,
Ліцювальник-плиточник	1 500	робота на будівництві в межах Волинської області
лікар загальної практики-сімейний лікар	1 329	Вести прийом хворих в поліклініці, робота по викликах хворих, наявність сертифіката спеціаліста.

Крім того є багато інших вакансій,
за додатковою інформацією звертатися за адресою:
м. Луцьк, вул. Ярошука, 2, тел.: 72-72-58, 4-92-68

Śladami Fryderyka Chopina

Pierwsze skojarzenie, które wywoływał u mnie Płock, jeszcze do niedawna, związane było z nazwą rurociągu naftowego Odessa – Brody – Płock.

Logiczne, ponieważ znajduje się tutaj największa w Europie petrochemia „Orlen”. Miasto położone jest w samym sercu Polski, co tłumaczy jego tranzytowe znaczenie. Nie sprzyja to jednak rozwojowi turystyki. Turysty po prostu omijają miasto w drodze z Warszawy, Torunia czy Gdańska.

- **Za panowania Władysława Hermana i Bolesława Krzywoustego (1075–1138) Płock pełnił funkcję stolicy państwa**
- **Oryginal płockich drzwi z Bazyliki Katedralnej znajduje się w soborze Mądrości Bożej w Nowogrodzie Wielkim**

Płock leży na szlaku chopinowskim, biegnącym przez Mazowsze. Warto jest zobaczyć z drogi, jak zbudował Ratusz, wybudowany na początku XIX wieku. Płock, jak i Kraków, ma swój hejnał. Codziennie w południe, kiedy grany jest hejnał, pojawiają się figury władców w scenie pasowania Bolesława Krzywoustego na rycerza przez jego ojca Władysława Hermana. Ozdobą rynku jest podświetlana fontanna Afrodyta.

Zacznijmy zwiedzanie Płocka od Starego Rynku, jak to kiedyś zrobił Chopin. Ozdobą centralną Rynku jest Ratusz, wybudowany na początku XIX wieku. Płock, jak i Kraków, ma swój hejnał. Codziennie w południe, kiedy grany jest hejnał, pojawiają się figury władców w scenie pasowania Bolesława Krzywoustego na rycerza przez jego ojca Władysława Hermana. Ozdobą rynku jest podświetlana fontanna Afrodyta.

- **W Bazylice Katedralnej odbywają się festiwale muzyki organowej, jednogłosowej i chóralnej**
- **Szeroka dolina Wisły między Płockiem a Włocławkiem nazywa się Jeziorem Włocławskim**
- **Barwy miasta: żółto-niebieski z czerwonym szlakiem pośrodku**

Po sąsiedztwie z Ratuszem znajduje się Kościół Farny pod wezwaniem św. Bartłomieja (XIV wiek). Największą ozdobą wnętrza jest marmurowy ołtarz główny, wybitne dzieło wczesnego baroku.

Miejscem, które przyciąga pielgrzymów-katolików jest Sanktuarium Bożego Miłosierdzia na Starym Rynku z muzeum pamiątek św. Faustyny, która przebywała tutaj w latach 1905–1938.

Podążając do katedry, jak to robił latem 1827 roku siedemnastoletni Fryderyk Chopin, przechodzimy obok „Małachowianki” – najstarszej polskiej szkoły w gotyckiej wieży, w której znajduje się obserwatorium astronomiczne.

Mijając owiane legendami dąb, nowoczesnym nadwiślańskim bulwarem zdamy do perły Wzgórza Tumskiego – Bazyliki Katedralnej z Kaplicą Królewską (1126–1141). Wewnątrz katedry znajdują się cenne zabytki: sarkofag ze szczątkami władców Polski – Władysława Hermana i Bolesława Krzywoustego, kopia słynnych drzwi płockich, ołtarze i późnorenansansowe rzeźby. Można też, we własnie w tej katedrze powstało nowe dzieło młodego Chopina...

Przenosimy się na Wzgórze Tumskie przed bazyliką. Pagórki do Wisły płocczanie nazywają „tumanami”, a zasadzony park – „Za Tumanem”.

Schodzimy na olbrzymie molo, wybudowane na rz. Wiśle. Nabrzeże wita nas statkiem wycieczkowym „Rusalka”. Płynąc Wisłą, możemy podziwiać miasto, plażę miejską i kąpieliska nad zatoką Sobótka. Przed nami – dwa nadwiślańskie mosty. Tuż nad jachtokłębem – nowoczesna budowla w kształcie jachtu – amfiteatr,

- **Na uroczystości otwarcia amfiteatru i pierwszych wyborach Miss Polski w amfiteatrze płockim gościem była ukraińska piosenkarka Rusłana, która też wystąpiła z koncertem sylwestrowym**
- **W mieście odbywają się festiwale, jak: Audioriver czy Reggeland, Dni Historii Płocka, Piknik Lotniczy, Noc Cygańska oraz inne imprezy.**

gdzie tradycyjnie odbywają się takie imprezy, jak wybory Miss Polski albo Kabaretowa Noc.

Obiektem, który słynie z największej i najbogatszej w Polsce kolekcji sztuki secesyjnej z przełomu XIX i XX wieku, jest Muzeum Mazowieckie, które powstało w 1821 r. w odrestaurowanej kamienicy secesyjnej.

Wędrując ulicą Tadeusza Kościuszki, dotrzemy do pomnika Władysława Broniewskiego – słynnego polskiego poety, który urodził się i spędził dzieciństwo w Płocku. Przy tej ulicy znajduje się jego dom rodzinny, gdzie na podwórku rośnie dąb, opisywany przez poe.

Za pomnikiem znajduje się kościół św. Dominika (1227–1237) – najstarsza ceglana budowla na Mazowszu. Przy kościele funkcjonował klasztor. Od 1929 r. część dawnego klasztoru zajmuje parafia cerkwi prawosławnej.

Mijając pięciopiętrową osmioboczną Wieżę Ciśnień, trafiamy do miejskiego Ogrodu Zoologicznego, który został utworzony w 1951 r. i należy do najbardziej atrakcyjnych w Polsce, ponieważ położony jest na wzgórzach z widokiem na Wisłę. W ostatnich latach przeprowadzono gruntowną modernizację zoo. Przyjemnie było dowiedzieć się, że władze tego zoo, nawiązały współpracę z kolegami z ogrodu zoologicznego w mieście Równym.

- **Hasło miasta: „Płock – wrażeń moc”**

Tumską Ciuchcią możemy wrócić na Rynek, dookoła którego znajdują się najlepsze kawiarnie, restauracje i sezonowe ogródki letnie. W menu lokalni dominuje tradycyjna kuchnia polska z żurkiem, kaczka w sosie pomarańczowo-miodowym i golonką (serwują w restauracjach „Art Deco”, „Salonik”). Są tutaj też typowe mazowieckie specjalności „Karczmy pod Strzechą”, jak barszcz biały chrzanowy i czernina (rosół na kaczce z krwią). Pwoszy zaprasza „Browar Tumski” z lokalnym browarem w piwnicach zabytkowej 350-letniej kamienicy, gdzie jest serwowane świeżo warzone piwo, niepasteryzowane i niefiltrowane.

Wiktor ORZEŁ

Слідами Фредеріка Шопена

Перша асоціація, яка виникала у мене з Плоцьком ще донедавна – назва нафтопроводу Одеса – Броди – Плоцьк.

Минаючи овіяний легендами дуб, сучасним надвіслянським бульваром прямую до перлини Тумського взгір'я – Кафедральної Базиліки з королівською каплицею (1126–1141 рр.). У костелі знаходяться цінні пам'ятки: саркофag королів Польщі – Владислава Германа і Болеслава Кривоустого, копія відомих площких дверей, вівтарі та пізньоренесансові різьблення. Можливо, саме в цьому кафедральному соборі народився новий твір молодого Шопена...

Перенесемося на Тумське взгір'я перед базилікою. Пагорби до Вісли плоччани називають «тумами», а засаджений парк бульвару – «За тумом».

Спускаємося на величезний пірс, що збудований на р. Віслі. Набережна зустрічає нас екскурсійним катером «Русалка». З нього можна помилуватися містом, пливучи Віслою. Пропливемо також поблизу місцевого пляжу затоки Собутка. Перед нами – два надвіслянські мости. Прямо над яхт-клубом – сучасна будівля у формі яхти – амфітеатр. Тут уже традиційно відбуваються такі заходи, як вибори Міс Польщі або ніч КВК.

Ще один об'єкт, який славиться найбільш у Плоцьку колекцією періоду сецесії перелому XIX і XX ст. – Мазовецький музей, що з'явився у 1821 р. у відреставрованому сецесійному будинку.

Мандруючи вулицею Тадеуша Костюшка, дійдемо до пам'ятника Владиславу Броневському – відомого польського поета, котрий народився і виріс у Плоцьку. На цій вулиці знаходиться його родинний будинок, на подвір'ї якого росте дуб, оспіваний поетом.

Логічно, бо тут розміщено найбільший у Європі нафтопереробний комбінат «Орлен». Місто знаходиться в самому серці Польщі, що пояснює його транзитне значення. Хоча це не сприяє розвитку туризму, оскільки туристи просто ominають місто на шляху з Варшави, Торуня чи Гданська.

- **За панування Владислава Хермана і Болеслава Кривоустого (1075–1138) Плоцьк був столицею держави.**
- **Оригiнал площких дверей з кафедральної базилики знаходиться в Соборі Божої Мудрості у Великому Новгороді.**

Плоцьк лежить на шопенівському шляху, що пробігає через Мазовію. Варто звернути з дороги, як це зробив два століття тому молодий Фредерік, і затриматися на довше, аби відчутти неповторний клімат міста...

Розпочнімо відвідування Плоцька від Старого Ринку, як це колись зробив Шопен. Центральною оздобою Ринку є Ратуша, побудована на початку XIX ст.. Плоцьк, як і Краків, має свій гейнал. Щодня опівдні сигнал трубака супроводжується появою фігурок владців у сцені посвяти на ридаря Болеслава Кривоустого його батьком Владиславом Германом. Прикраса Ринку – фонтан Афродіти, який підсвічується.

- **У базилиці відбуваються фестивали органної, одноголосної і хорової музики**
- **Широка долина Вісли між Плоцьком і Влоцлавком називається Влоцлавським озером.**

По сусідстві з Ратушею знаходиться Фарний Костел Св. Бартоломея (XIV ст.). Найбільша внутрішня оздоба – мармуровий голонний вівтар періоду раннього бароко.

Місцем, яке приваблює паломників-католиків, є Сankтуаріум Божого Милосердя на Старому Ринку з музеєм пам'яток Св. Фаустини, що проживала тут у 1905–1938 рр.

Прямуючи до кафедрального костелу, як влітку це робив у 1827 р. 17-річний Фредерік Шопен, проходимо біля так званої «Малахов'янки» – найстарішої польської діючої школи, в готичній вежі якої знаходиться астрономічна обсерваторія.

- **Девіз міста: „Плоцьк – вражень сила”**

- **Барви Плоцька: жовтий, блакитний з червоною смугою посередині**
- **На урочистому відкритті амфітеатру у перших виборах Міс Польщі в плоцькому амфітеатрі гостює була українська співачка Руслана, котра також представила новорічний концерт**
- **У місті відбуваються фестивали «Аудіорівер» чи «Реггеланд», Дні історії Плоцька, Авіанікні, Циганська ніч та ін.**

За пам'ятником помітимо костел Св. Домініка (1227–1237 рр.) – найстаріша цегляна будівля Мазовії. При костелі функціонував монастир. З 1929 р. частину колишнього монастиря займає парafia православної церкви.

Минаючи п'ятиповерхову восьмигранну вежу тисків, дійдемо до зоопарку, який функціонує в Плоцьку з 1951 р. і належить до наймальовничіших у Польщі, оскільки простягнувся на горбистій території з виглядом на Віслу. Останнім часом зоопарк зазнав ґрунтовної модернізації. Приємно було дізнатися, що власті цього зоопарку налагодили тісну співпрацю з колегами із Рівненського зоопарку.

Тумським паровозиком зможемо повернутися на Ринку, навколо якого знаходяться найкращі кав'ярні, ресторани, сезонні літні кафе. В меню цих закладів домінує традиційна польська кухня з журеком, качкою в апельсинно-медовому соусі (подається в ресторанах «Арт-Деко», «Салонік»), голонкою. Є тут традиційно мазовецькі смаки корчми («Під Стріхою», як білий борщ з хреном і черниною (качиний бульйон із кров'ю). Любителів пива варто запросити у «Бровар Тумський» з локальною пивоварнею у підземеллях старовинної 350-річної кам'яниці, де подають свіжозварене, непастеризоване і нефільтроване пиво.

Вікторія ОЖЕЛ

Дofinansowano przez Konsulat Generalny RP w Łucku ze środków Ministerstwa Spraw Zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej